

autorin

podzim 2011

Rozúčtování televizního vysílání | Rozúčtované autorské odměny za první pololetí 2011

Playlisty | Lukáš Hurník | Zdeněk Barták

Vanda Choco & Armin Effenberger | Emil Viklický

Luboš Pospíšil | Šuplíky textařů

MusicJet | Vzpomínka na Pavla Vrbu

Chcete ohlásit svoje díla elektronicky?

Kontaktujte
naš tým
pro aktivaci
účtu:

Infolinka
T 220 315 226
infosa@osa.cz

Barbora Řehořová
T 220 315 256
barbora.rehorova@osa.cz

Tomáš Drtina
T 220 315 226
tomas.drtina@osa.cz

Vladimír Vegrícht
T 220 315 259
vladimir.vegricht@osa.cz

infosa
INFORMAČNÍ SYSTÉM OSA

Dejte si nás **do přátel**
na **Facebooku**

a dejte tak najevo Váš zájem o ochranu autorského práva
a duševního vlastnictví.

Pomozte nám v boji proti Pirátům.
V naší společné práci potřebujeme Vaši pomoc.

facebook

Ochranný svaz autorský – OSA

Vážené kolegyně,
vážení kolegové,

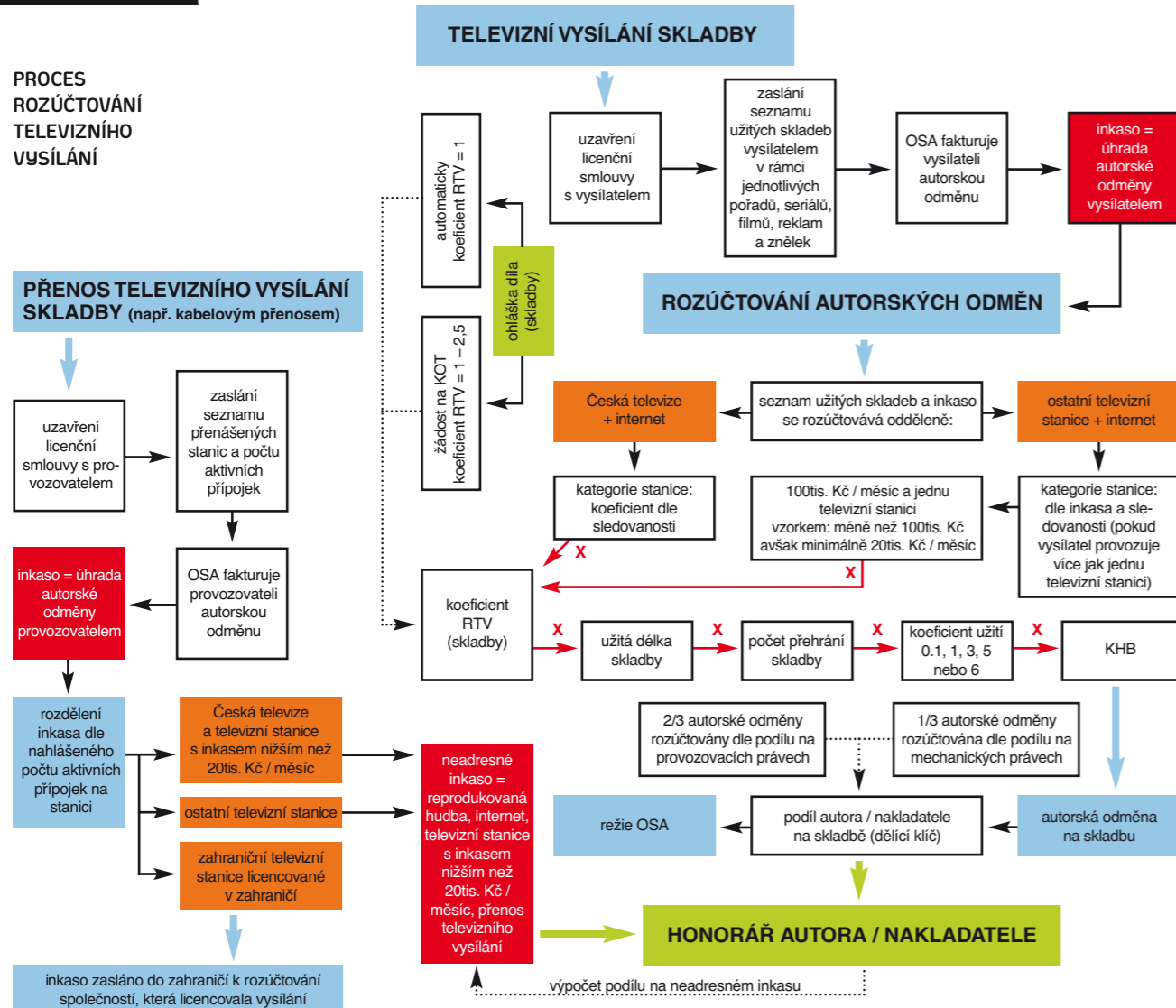
Věřím, že jste po dovolené natolik odpočatí, že vám mohu předložit další pokračování seriálu Rozúčtovací řád jedním pohledem. Je to nejkomplikovanější diagram ze všech, a tím je rozúčtování televizního vysílání. Je sice z velké části podobné rozúčtování rozhlasovému, ale přece jen – má svá vlastní specifika.

*Pracovní podzim plný úspěchů
všem přeje a srdečně zdraví
Luboš Andršt,
předseda dozorčí rady*

// Je to
nejkomplikovanější
diagram ze všech,
a tím je
rozúčtování
televizního vysílání.

PROCES ROZÚČTOVÁNÍ TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ

vysvětlivky:

Autorská odměna na skladbu: KHB x kategorie stanice x koeficient RTV x užitá délka skladby x počet přehrání x koeficient užití.

Boniifikace z neadresných příjmů (čl. 5.3): podle toho, kolik si autor / nakladatel vydělá z televizního vysílání v porovnání s ostatními autory / nakladateli, bude v tomto poměru participovat na neadresných příjmech z užití reprodukcí zařízení ve veřejných prostorách (bary, restaurace, hotely, obchodní řetězce, kadeřnictví a jiné provozovny služeb apod. – takto se rozdělí 40% z celkově vybrané částky), dále na neadresných příjmech za užití hudebních děl na internetu (čl. 5.8.3.3), na příjmech z televizních stanic s inkasem nižším než 20 000 Kč měsíčně, z přenosu televizního vysílání (čl. 5.7). U přenosu televizního vysílání se nejprve rozdělí inkaso na jednotlivé stanice podle počtu aktivních přípojek nahlášených provozovatelem.

Kategorie stanice: jednotlivým stanicím se přidělí koeficient podle inkasa od vysílatele (čl. 5.6.4). V případě, že vysílatel provozuje více jak jednu televizní stanici, pak je jednotlivým stanicím přidělen koeficient dle sledovanosti (čl. 5.6.5).

KHB (korunová hodnota bodu): v souladu s článkem 5.1.2 je stanovena v podstatě na základě dvou parametrů: Za prvé – na poměru mezi inkasem z televize a následně rozúčtovatelnými autorskými honoráři za užití v předěšlém kalendářním roce. Za druhé – na předpokladu očekávaného vývoje inkasa z televizních stanic v roce, pro který se KHB stanovuje.

Koeficient RTV je přidělen automaticky nebo na základě žádosti na KOT dle bodovací tabulky Přílohy č. 1 rozúčtovacího řádu OSA.

Koeficient užití (Tab. 5.6.2): Koeficient 0.1 – hudba pod teletext, videotext, monoskop nebo k testovacím a zkušebním účelům.

Koeficient 1 – znělky (nebo díla a jejich fragmenty) objevují-li se pravidelně ve vysílání, jako je kupříkladu hudba titulková (headline), úvodní, předělová, závěrečná – typická pro tu kterou relaci, dále pak hudba k dennímu a týdennímu zpravodajství a ke zprávám o počasí, hudba k soutěžním hrám, k rozličným talk show a hudba užitá při sportovních přenosech, podkres pod teleshoppingové pořady, hudba k audiovizuál-

nímu předělu / obalu a upoutávky na pořady tohoto typu. Koeficient 3 – převzatá audiovizuální díla. Filmová hudba a hudba tvořící součást ostatních audiovizuálních děl včetně televizních a filmových seriálů a upoutávky na pořady tohoto typu. Koeficient 5 – Audiovizuální díla vyrobená vysílatelem. Filmová hudba a hudba tvořící součást ostatních audiovizuálních děl včetně televizních a filmových seriálů a upoutávky na pořady tohoto typu. Koeficient 6 – Prvoplánová hudba, videoklip, hudba k reklamnímu spotu.

KOT: komise pro otázky tvorby zřízená při dozorčí radě OSA.

Rozúčtování vzorkem podle seznamu skladeb v náhodně vybraném jednom dni v týdnu u stanic s inkasem menším než 100 000 Kč měsíčně, avšak minimálně 50 000 Kč měsíčně za jednu stanici nebo v náhodně vybraném jednom dni v měsíci u stanic s inkasem menším než 50 000 Kč měsíčně za jednu stanici, dle článku 5.6.4.

03 obsah / podzim 2011

autor in
Magazín OSA
číslo 03 / podzim 2011

obálka:
Vanda Choco & Armin Effenberger
fotografie: Maya D. Lískovec

www.osa.cz

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 7100 ks výtisků, místo vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 7. října 2011.

Redakce: Lukáš Paulů, Petr Soukup / **Redakční rada:** Pavel Růžička, Kryštof Michal a Lukáš Hurník / **Koncept, design a sazba:** PARTagency, a.s., www.part.cz / **Korektury:** Jiří Houdek / **tisk a distribuce:** Link Production / **Fotografie na této stránce:** Jakub Ludvík, Maya D. Lískovec, archiv Emila Viklického, Ája Dvořáčková, Ondřej Straka

- 03 Úvodní slovo
- 05 Obsah
- 06 Nově zastupovaní

Zprávy z OSA

- 08 Playlisty z koncertních turné
- 09 Hlavní penězotoky

Rozhovory

- 12 Zdeněk Barták
- 18 Vanda Choco & Armin Effenberger
- 24 Emil Viklický
- 30 Lukáš Hurník
- 36 Luboš Pospíšil

Textařské šuplíky

OSA partnerem

- 40 Sázavafest
- 42 Panenský Týnec
- 43 Bohemia JazzFest
- 53 Musicjet – Michal Horák

Kulturní přehled

- 44 Nová CD
- 48 Filmové premiéry
- 50 Koncerty

Vzpomínáme

- 54 Pavel Vrba
- 56 Vzpomínáme

Závěrník

autoři

BANGA RADOSLAV
BAROVÁ DOROTA
BENDE PETR
BURIAN JIŘÍ
FIGAR VLADIMÍR
HEŘMAN KAREL
KRAJČO RICHARD
KYMPL TOMÁŠ
PIVEC ONDŘEJ
RYPAR RENÉ
VYŠOHLÍD PETR

obnova:

VIČAR JAN, Prof. PhDr., CSc.
VÁNĚ PAVEL
OULÍK JIŘÍ, JUDr.

nakladatelé

Studio Fontana spol. s r.o.
FintagePublishing
and Collection B.V.

Členství nabyvá platnosti dnem
1.1.2012
„členové“ = skladatelé, textaři
a nakladatelé s hlasovacími právy
splňující podmínky definované
stanovami OSA

přípravili:

JIŘINA BARELLO,
členka představenstva a vedoucí oddělení
pro záležitosti zastupovaných

LUKÁŠ PAULŮ,
oddělení PR a komunikace

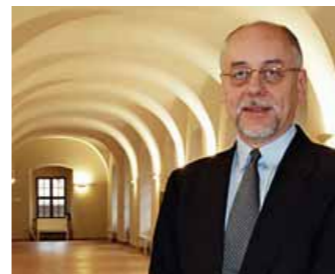
01 BENDE PETR

Skladatel a textař. Svou muzikantskou profesionální dráhu začal ve 13 letech jako bubeník a zpěvák, spolupracoval s řadou hudebníků a hudebních skupin, v roce 2005 jej proslavilo účinkování a druhé místo v soutěži Superstar. Nyní vystupuje se svou vlastní skupinou, je autorem většiny svých písniček včetně textů. Zastupován OSA je od roku 2005.

www.petrbende.cz

02 HEŘMAN KAREL

Skladatel a občasný textař, hráč na klávesy, v současné době člen Kapely Hrůzy Michala Hrůzy. Je autorem písní pro Chinaski, Michala Hrůzu, podílel se na scénické hudbě (např. pohádka O bílé paní, Comeback). Autorsky se podílel na scénické hudbě k filmu Lidice a pod pseudonymem Neumann und Herrmann se s Michalem Malátným (Novotným) podílel na scénické hudbě k filmu Chyťte doktora. Zastupován OSA je od roku 2006.

03 VIČAR JAN

studoval akordeon na ostravské konzervatoři, hudební výchovu a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a skladbu na JAMU v Brně a AMU v Praze. Věnuje se kompozici a muzikologii. Byl šéfredaktorem časopisu Hudební rozhledy (1986–1989). Jeho pátá kniha Imprints: Essays on Czech Music and Aesthetics (2005) byla vydána anglicky. Je vedoucím Katedry muzikologie Filozofické fakulty Univer-

zity Palackého v Olomouci a profesorem Katedry teorie a dějin hudby na Hudební fakultě AMU v Praze. Jako Fulbright/CIES scholar-in-residence přednášel na osmi amerických univerzitách (1998–1999). Jako hostující profesor vyučoval kompozici a hudební teorii na Birmingham–Southern College, Alabama, USA (2005). Je autorem mnoha skladeb různého druhu – od děl orchestrálních a komorních až po sborové cykly hojně uváděné českými sbory v zahraničí. Zastupován OSA je od roku 1973, členem byl od 1. 1. 1993 do 31. 12. 1997.

04 STUDIO FONTANA SPOL. S R.O.

Jednatelé Ing. Ivana Nedvěďová a Ing. Jan Nedvěď. Rozsáhlá hudební knihovna, která reprezentuje domácí i zahraniční repertoár. Spolupracuje s mnoha významnými zahraničními nakladateli – hudebními knihovnami, od kterých získává oprávnění k zahraničnímu repertoáru pro naše území a kterým je ke svému vlastnímu repertoáru pro jejich území poskytuje (např. SONOTON, DE WOLFE, CAVENDISH MUSIC, CARLIN a mnoho jiných). Zastupován OSA je od roku 2006.

www.osa.cz

05 BURIAN JIŘÍ

Skladatel a textař, rovněž také interpret rozmanitých hudebních stylů – byl lídrem skupiny South-paw, podílel se na multimediálním kabaretu Ghost-mother, vydal vlastní sólové CD. Spolupracoval se svým otcem Janem Burianem, složil několik písní pro Natálii Kocábovou nebo hudbu pro reklamu. Momentálně slaví úspěchy s projektem Republic of Two. Zastupován OSA je od roku 2005.

06 VYŠOHLÍD PETR

Skladatel a textař, také zpěvák a kytarista. Je autorem skladeb pro skupiny, v nichž rovněž působil jako interpret – např. Piráti, Satelit Kanibal, Meat House Chicago I.R.A. Složil znělky pro Český rozhlas, scénickou hudbu pro televizní pořady a je autorem hudební složky rozhlasových i televizních reklam. Zastupován OSA je od roku 1999.

07 FINTAGE PUBLISHING AND COLLECTION B.V.

Holandská společnost se sídlem v Leidenu, jednatelé Ernst Jacob Bakker a Sico C. Teves. Má rozsáhlý subnakladatelský katalog zahrnující různé hudební žánry (Anastacia, Cher, Eros Ramazzotti, Eminem, Frank Zappa, Black Eyed Peas, Smashing Pumpkins) i hudbu filmovou. Zastupován OSA je pro území České a Slovenské republiky od roku 2006.

Dne 2. 8. 2011 byla stávající vedoucí odboru pro záležitosti zastupovaných

Mgr. Jiřina Barello

zvolena dozorčí radou za členku představenstva. Z představenstva odešel Ing. Miroslav Hořejší.

// Pro oblast živého veřejného provozování stanovuje autorský zákon povinnost dodavatele produkce poskytnout provozovateli akce její program s uvedením názvů děl a jmen jejich autorů.

Playlisty z koncertních turné

nebo jiných pravidelných produkcí vašich děl

Vážené autorky, vážení autoři, naším hlavním úkolem a cílem je výběr autorských odměn za užití vašich děl a jejich vyplacení vám, nositelům práv k dílům, která byla užitá. Přehledy děl nám, spolu s platbou autorských odměn, zásadně poskytnují uživatelé. Na základě těchto přehledů pak rozúčtujeme honoráře pro vás.

Pro oblast živého veřejného provozování (koncerty, festivalová vystoupení apod.) stanovuje autorský zákon povinnost dodavatele produkce poskytnout provozovateli akce její program s uvedením názvů děl a jmen jejich autorů (tzv. playlist), a to minimálně 20 dnů před konáním akce. Provozovatel pak má tento playlist doručit příslušnému kolektivnímu správci 10 dnů před samotnou produkcí.

Přes veškerou snahu se nám ale ne vždy podaří playlist živé veřejné produkce získat. Proto si vás dovoluujeme požádat o spolupráci: Pokud jsou vaše díla pravidelně hrána – ať už vámi nebo jiným interpretem – v ustáleném programu, tedy na koncertním turné, na opakujícím se klubovém vystoupení apod., posílejte nám playlisty takových produkcí. Playlist od vás pak použijeme při rozúčtování autorských odměn v případě, že nám provozovatel akce playlist nedodá.

Vámi dodané playlisty budeme používat v průběhu jednoho roku od doručení, poté budeme očekávat nový (aktualizovaný) program. Playlisty můžete posílat přes systém INFOSA, kde v sekci „Komunikace“ naleznete odkaz „Repertoárové listy“. Zde můžete pohodlně vytvářet playlisty výběrem vašich děl přímo z databáze OSA; nezapomeňte prosím v názvu repertoárového listu specifikovat produkci, např. „Skupina UMĚLCI, turné 2011 – 2012“, nebo „JAN NOVÁK (interpret), letní festivaly 2011“ apod. Po vytvoření kompletního programu zaškrtněte variantu „ANO“ pod textem „Repertoárový list evidovat v OSA pro další užití v případě, že pořadatel repertoárový list nedodá.“ Playlisty můžete samozřejmě posílat i e-mailem na adresu denisa.vesela@osa.cz nebo v papírové podobě na adresu OSA, k rukám vedoucí oddělení statistiky Denisy Veselé.

text:
DENISA VESELÁ,
vedoucí oddělení
statistiky
denisa.vesela@osa.cz

Hlavní penězotoky při rozúčtování živých produkcí

foto: shutterstock.com

Licencování živých produkcí, tedy hudby interpretované živě hudebníky, je nejstarší činností ochrany. V dobách, kdy nebyly hudební nosiče, nebyl rozhlas ani televize, bylo licencování koncertů, tancovaček, plesů, kabaretů a dalších hudebních akcí jedinou oblastí, kde mohla ochranka získávat pro své autory nějaké odměny. A v těchto historických dobách vznikly základní principy rozúčtování tohoto inkasního koše, které, byť mnohokrát modifikovány, platí dodnes. Zjednodušeně řečeno, všechny tržby za veřejné provozování živé hudby (koncerty, taneční zábavy, propagační a reklamní akce, tafelmusic..) se shromažďují na jednom účtu, v jednom inkasním koši. Z něj se pak podle pravidel stanovených Rozúčtovacím řádem rozúčtovávají a vyplácejí honoráře za každé dílo, jehož užití bylo pořadatelem nahlášeno. Detailněji jsme se mechanismy rozúčtování živé hudby zabývali v zinním čísle AutorIn 2010. Dnes se pokusíme zmapovat přelévání finančních prostředků uvnitř tohoto procesu.

Autoři zhruba tuší, že při rozúčtování živé hudby na OSA písničky s 12 body dotují hudbu vícebodovou, tedy hlavně vážnou a jazzovou. Je to samozřejmě pravda, ale těchto penězotoků uvnitř rozúčtování veřejného

provozování živé hudby je povícero. Pojdme se na ně podívat blížeji.

Bodování děl

Prvním a velmi významným přerozdělovacím mechanismem při rozúčtování živé hudby je diferenciací děl podle bodové hodnoty přiřazené při registraci.

Například smyčcové kvarteto v délce 21 minut má dle bodovacích tabulek 380b. Stejnou stopáž 21 minut vyplní na koncertě sedm tříminutových písniček po dvanácti bodech. Ty získají v souhrnu $7 \cdot 12b = 84b$. Počet bodů je přímo úměrný výslednému honoráři, a tak honorář autora kvarteta je za jinak stejných podmínek 4,5 krát větší než honorář autora sedmi písniček.

Porovnání souhrnného inkasa a honorářů skladeb dvanáctibodových a těch ostatních vypadá následovně:

// Prvním a velmi významným přerozdělovacím mechanismem při rozúčtování živé hudby je diferenciací děl podle bodové hodnoty přiřazené při registraci.

text:
ROMAN CEJNAR,
člen rozúčtovací komise
a dozorčí rady
roman.cejnar@osa.cz

> Předpokládejme, že na koncertech populární hudby a při nekonzertních užitích (taneční a jiné akce) se převážně užívají skladby dvanáctibodové. Naopak na koncertech vážné a jazzové hudby se převážně užívají skladby s vyšší bodovou hodnotou než 12 bodů.

Za koncerty populární hudby (bez megakonzertů) a za taneční a jiné akce v roce 2010 OSA zinkasoval po odečtení režie 61 milionů Kč. Přitom na dvanáctibodové skladby bylo v roce 2010 rozúčtováno (bez megakonzertů) celkem 28,8 milionů Kč, což je 47% zinkasované částky.

Za koncerty vážné hudby a jazzu v roce 2010 OSA zinkasoval po odečtení režie 7,7 milionu Kč. Na skladby s vyšší bodovou hodnotou než 12 bodů bylo v roce 2010 souhrnně rozúčtováno 25,4 milionů Kč, tedy 330% zinkasované částky.

Nelinearita inkasních koeficientů

Při výpočtu honoráře konkrétního díla z konkrétní akce se uplatňuje tzv. inkasní koeficient (RŘ 5.2.c). Je logické, že dílo, které zazní na koncertě s inkasem OSA 5 000 Kč, získává větší honorář, než totéž dílo uvedené na komorní akci s inkasem 500 Kč. Závislost ale není lineární, dílo provedené na pětitisícovém koncertě nedostává desetinásobek toho, co by obdrželo za koncert s inkasem 500 Kč. Koeficient závislosti honoráře na inkasu nemají lineární průběh a velmi výrazně zvýhodňují akce s malým inkasem oproti akcím velkým.

Například u festivalu Pražské jaro, přestože jsou užity vysocebodové vážné skladby, souhrnné vyplacené honoráře nikterak významně nepřevyšují zinkasovanou autorskou odměnu. Příčinou je především to, že koncerty jsou většinou ve vysokých inkasních kategoriích v řádu desetitisíců korun.

Naopak na malém komorním koncertě s inkasem 200 Kč OSA po odečtení režie 18% získá k rozúčtování 164 Kč. Při uvedení dvaceti písniček s 12 body však OSA autorům vyplatí 720 Kč, více než čtyřnásobek inkasa po odečtení režie. Pokud na koncertě zazní díla vážné hudby, např. tři již zmiňovaná smyčcová kvarteta po 380 bodech, potom OSA vyplatí autorům 3420 Kč, tedy dvacetinásobek inkasa.

Jestliže na koncertě vážné hudby s inkasem 50 000 Kč (velký koncertní sál) zazní skladby s takovou bodovou hodnotou, že vyplacené honoráře jsou rovny zinkasované autorské odměně mínus režie, potom:

Za stejný repertoár na koncertě s inkasem

- 10 000 Kč OSA vyplácí 1,8 krát více než zinkasoval
- 1 000 Kč OSA vyplácí 4 krát více než zinkasoval
- 500 Kč OSA vyplácí 5,1 krát více než zinkasoval
- 100 Kč OSA vyplácí 10,2 krát více než zinkasoval

Vidíme, že inkasní koeficienty způsobují výrazné dotování nízkoinkasních provedení těmi vysoceinkasními.

Pro úplnost připomeňme, že u koncertů populární hudby od inkasní hranice 30 000 Kč dochází k tzv. přímému rozúčtování. OSA v takovém případě rozdělí zinkasovanou odměnu na jednotlivá díla a vyplatí ji autorům. Žádné body ani koeficienty přitom nehrají roli.

Odlíšné inkasní koeficienty pro koncertní a nekonzertní akce

Inkasní koeficienty pro nekonzertní akce jsou několikanásobně nižší než pro akce koncertní. To znamená, že za dílo užitá na taneční zábavě OSA vyplácí několikanásobně nižší honorář než za totéž dílo užitá na koncertě se stejným inkasem. Na druhou stranu při tanečním užití se obvykle užije (a tedy proplácí) mnohem více děl než při koncertním užití. Koncertní a nekonzertní provedení jsou spojené nádoby, o co méně se na honorářích vyplatí za nekonzertní akce, o to více se vyplatí autorům skladeb hraných koncertně.

Souhrnné vyplacené honoráře za koncertní užití byly v roce 2010 o 35% vyšší, než činilo celkové inkaso z koncertů po odečtení režie. Naopak v nekonzertním užití byla v roce 2010 na honorářích vyplácena méně než polovina zinkasovaných autorských odměn.

Vidíme, že přelévání prostředků uvnitř rozúčtování živé hudby je značné a názory na to, který z penězotoků je správný a spravedlivý, a který už ne, se jistě budou velmi lišit. Tento článek se snažil přispět do diskuse o spravedlnosti v rozúčtování tím, že tyto procesy popsal a kvantifikoval.

// Vidíme, že přelévání prostředků uvnitř rozúčtování živé hudby je značné a názory na to, který z penězotoků je správný a spravedlivý, a který už ne, se jistě budou velmi lišit.

ČASOPISY NEJEN PRO MUZIKANTY & WEB!

Muzikus ČASOPIS NEJEN PRO MUZIKANTY

Každý měsíc na více jak 110 stranách. Testy hudebních nástrojů • rozhovory se zajímavými osobnostmi domácí i světové scény • novinky z oblasti hudebních nástrojů, zvukové a nahrávací techniky • seriálové workshopy a díly pro různé hudební nástroje • hudební software i hardware • rubriky pro zvukaře, producenty, hudebníky i manažery • reportáže, zajímavosti, návody.

V KAŽDÉM ČÍSLE PŘILOŽENO DVD
Backstage • workshopy • videotesty • videoprezentace a další.

HARMONIE JEDINÝ SVĚHO DRUHU NA TRHU

Časopis o klasické hudbě, jazzu a world music. Jedná se o jediný časopis svého druhu u nás. Je určen posluchačům všech oblastí klasické hudby a v širším měřítku se věnuje i hudbě současné. V oblasti jazzu se jedná o jediný periodikum publikující o tomto stylu ve větší míře. Stěžejní součástí jsou recenze vycházejících CD a DVD.

muzikus.cz

DALI JSME HUDBU DOHROMADY HUDEBNÍ PORTÁL

Denně nové zprávy z hudebního světa, festivaly, koncerty, fotogalerie, kapely, recenze a soutěže.

NAKLADATELSTVÍ MUZIKUS, NOVÁKOVÝCH 8, PRAHA 8, 180 00

TEL.: 266 311 701, FAX: 284 820 127,

E-MAIL: INFO@MUZIKUS.CZ • INZERCE: JANA VONDRÁKOVÁ (JANA.VONDRAKOVA@MUZIKUS.CZ)

Zdeněk Barták

Text: LUKÁŠ PAULŮ

Foto: JAKUB LUDVÍK, archiv ZDENĚKA BARTÁKA

Hudební skladatel a producent. Narodil se v Praze roku 1954.

Na Lidové škole umění studoval obor hry na klavír, poté následovalo studium na Státní konzervatoři v Praze – hlavní obor skladba a zároveň hra na klavír a tubu. Veřejně začal vystupovat s orchestrem svého otce, Orchestrem Zdeňka Bartáka.

ZDENĚK BARTÁK

OSA zastupován od roku 1972, členem od roku 1992

V roce 1989 se rozhodl koncertní činnost ukončit a plně se začal věnovat filmové tvorbě, se kterou začal již v roce 1978. Stává se dvorním skladatelem známého a úspěšného filmového režiséra Jaroslava Soukupa, kterému napsal hudbu k jeho sedmnácti celovečerním filmům. Zdeněk Barták složil hudbu celkem k pětadvaceti celovečerním filmům, dvanácti televizním seriálům, TV večerníčkům, k řadě televizních inscenací, a celou řadu hudebních doprovodů pro reklamy. V roce 1999 a 2002 dostal za muzikály „The Tempest“ a „Romeo a Julie“ provozované v Jižní Koreji cenu za „nejlepší hudbu roku asijského kontinentu“. Jeho skladbu „E mi manchi tu“ si na své album vybral Andrea Bocelli.

Jedno srpnové úterní odpoledne jsem strávil u Zdeňka Bartáka. Načasováno bylo vše dokonale. Podle mapy, kterou jsem si nahrál do hlavy, jsem několikrát zatočil doprava, doleva, až jsem se objevil v zapadlé uličce Malé Strany. Přibližně sto metrů před cílem naplánované trasy se ke mně, evidentně zažitým manévrem bravurně zvládnuté šikany, zleva připojil Zdeněk Barták. Do cíle jsme tak dorazili společně.

// Za celou dobu tvé hudební kariéry si na OSA nahlásil stovky skladeb. Odhadneš kolik?

ZB: Myslím si, že nejsem žádný grafoman, ale jsem celkem hodně pracovitý a hlavně dlouholetý člen OSA... s hrůzou jsem zjistil, že příští rok to bude už 40 let; odhaduji to tak mezi 800 až 1000 skladbami. Přesnou evidenci si nevedu, ale vím, že asi 200 ohlášek ještě dlužím.

// Tisíc pět set. To je úctyhodné číslo. Vypisuješ papírové ohlášky nebo používáš systém Infos?

ZB: Jsem registrovaný i v Infos, ale přiznám se, že zatím ohlášky vyplňuji ručně. Moje ruka je totiž daleko rychlejší. A hlavně si myslím, že je to určitá úcta k nově vytvořenému dílu. Ohláška je prostě určitý artefakt – umělecké dílo napsané osobně rukou autora, které v archivu OSA zůstává natrvalo. Snažím se jí také vypsát co nejpodrobněji a ne pouze 8 taktů s C durem a G durem, ale tak, aby se z toho ta skladba trochu pochopila.

// Kdy jsi složil a ohlásil tu první, a která to byla? Vzpomeň si?

ZB: To bude roztřílné. První písnička, kterou jsem složil kdysi v sedmé třídě se svojí platonickou láskou, se jmenovala Mraky jdou. „Mraky jdou, duší mou, v mém srdci táhne.“ Pamatuju >

Zdeněk Barták s cenami z Jižní Koreje.

// A k šlágru Non stop... bez něho se opravdu neobejde žádný večírek, diskotéka či televizní Silvestr. To mě samozřejmě těší.

si to dodneška. Ta se nikdy neuveřejnila, takových písniček pak vznikla celá řada.

Tehdy, aby byl autor přijat do OSA, musel mít vydáno pět skladeb na hudebních nosičích a musel uspět u tvrdých přijímacích zkoušek z hudební teorie i celkového kulturně-hudebního přehledu. Moje první dvě skladby v profesionální kariéře nahrál orchestr Karla Vlacha. První se jmenovala „Hej, zahradníku“, kterou zpíval Viktor Sodoma a druhá „Tvá ústa medová“, kterou nazpíval Milan Chladil. Řekl bych, že právě píseň Hej, zahradníku byla tou mojí první ohláškou do OSA.

// Za svou skladatelskou činnost si mimo jiné obdržel Zlatou a Platinovou desku od Supraphonu. Důležité je ovšem zmínit, že od té doby se potřebný počet prodaných nosičů oproti dnešku značně snížil. Vyžádala si to doba, co ty si o tom myslíš?

ZB: Je to určitý všeobecný posun. Když jsme natáčeli filmy Vítr v kapse, Láska z pasáže nebo Diskopříběh, tak jsme vítali miliónového návštěvníka. Nedávno jsem se dočetl, že krásný film Lidice vidělo 4482 lidí. Ty hodnoty se mění. Je to dáno také tím, že je daleko snazší přístup k různým médiím, máme boom zahraničních desek, nelegální kopírování a tak dále...

Platinová byla tehdy za milion a zlatá za pět set tisíc prodaných desek. To byla velká pocta

a nebylo to běžné. Tehdy se běžně prodávalo padesát nebo sto tisíc. Dvě stě tisíc prodaných desek – to už byl velký šlágr. A zlatá či platinová deska byl opravdu mimořádný počin. Mnoha autorům se to nepoštěstilo.

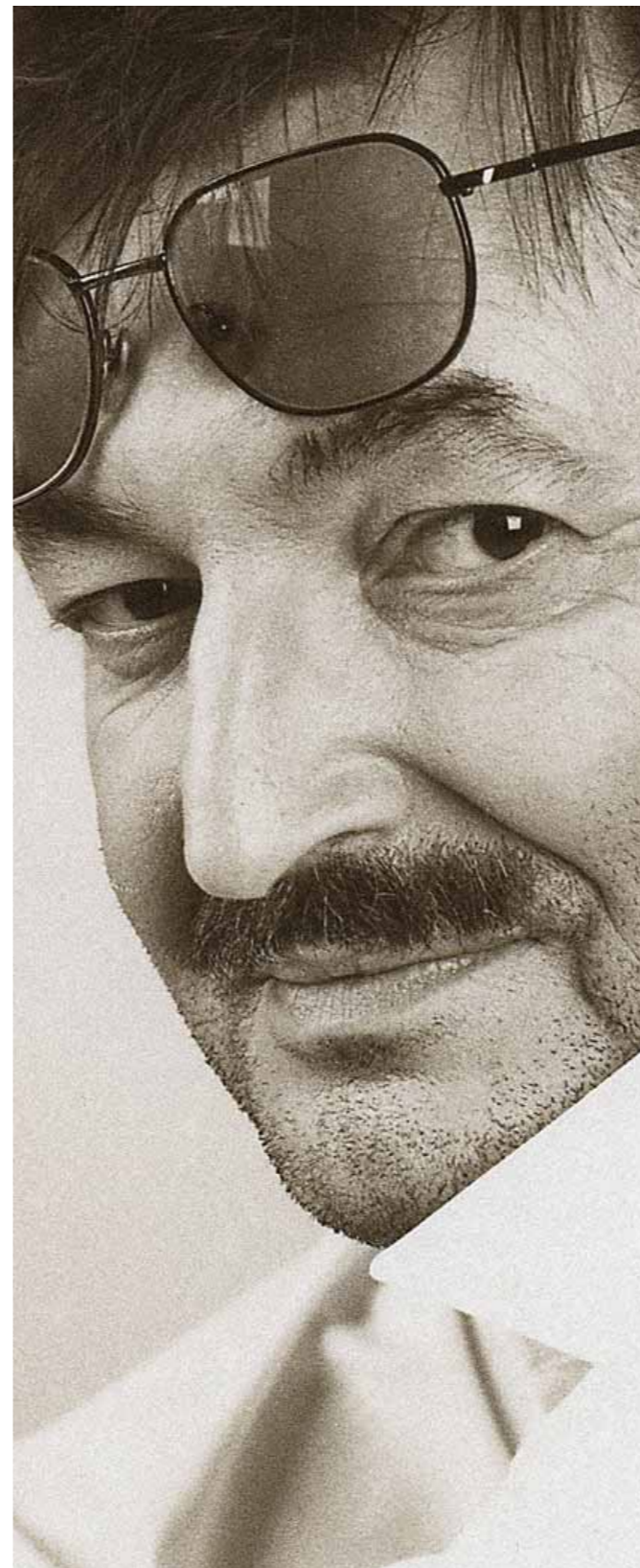
// Měl by skladatel nebo autor textu možnost uživit se dnes bez existence ochranných organizací?

ZB: Myslím, že málo autorů se užíví pouze psaním. Mně se to podařilo a živím se pouze psaním už od 17 let. Nedělám nic jiného, než to, co mě baví – píši hudbu. Samozřejmě k tomu přibýly organizačně – provozní záležitosti. Třeba si ty věci sám natáčím, produkuju, vydávám a tak dále. Bez ochranných organizací by to ale určitě nešlo. Mechanismus, který je vypracovaný, se stále zdokonaluje. Není to jednoduchá práce, navíc to naráží v naší republice na všeobecnou představu, která je založena na tom, že se nic ochraňovat nemusí a každý si může hrát či stáhnout zadarmo to, co chce. Právo ani účta k práci jiných neexistuje. Je to dáno všeobecnou dehonestací společnosti. Prostě každému je to jedno a jde mu jen o jeho prospěch. Nepěstuje se kult autorů. Vždycky je to písnička interpreta XY, ale o autorech nikdo neřekne ani slovo. Řekl bych, že nikomu kromě Karla Svobody se u nás nepodařilo vytvořit image autora.

// Souhlasím, například spousta lidí přisuzuje autorství některých tvých skladeb Michalu Davidovi. Například šlágr Non-stop.

ZB: Je to tak. Když jsme spolu začínali, napsal jsem mu jeho první velký šlágr Nenapovídej, se kterým zvítězil v soutěži Intertalent, a to odstartovalo jeho hvězdnou kariéru. My jsme tehdy pracovali jako parta a každá dobrá písnička, text nebo melodie vznikala kvůli tomu, abychom se s ní dostali na vrchol. Pak to končilo u toho milionu prodaných desek. Něco jsem napsal já, něco Michal. A zase jsme u toho, všichni lidé si myslí, že všechno co zpívá, si sám i napsal. Ale my jsme si tohle už dávno vysvětlili. Michal si myslím váží mé práce, stejně jako já jeho a dodnes spolu spolupracujeme.

A k šlágru Non stop... bez něho se opravdu neobejde žádný večírek, diskotéka či televizní Silvestr. To mě samozřejmě těší. Panují stále předsudky, že to byly „písničky nějaké éry“, ale prostě jsou buď písničky dobré, nebo špatné. Dobré přežijou a špatné se vyřadí samy. Když se chtějí dneska nějakých písniček zbavit třeba v rádiu, tak ty písničky či interprety musí, jak to udělali na Radiožurnálu, zakázat a je to. Ale pak

> jsou prostě některé hity, které hrát musí, protože je lidi chtějí slyšet. A já měl to štěstí, že jsem jich celou řádku napsal.

// Podepsal jsi na své dílo nakladatelskou smlouvu?

ZB: Generelně ne. U některých skladeb mě zastupuje například A-Tempo Verlag, které bylo oceněno letos na Výročních cenách OSA. Ty svoje největší hity, kterých je třeba dvacet, si spravuju sám.

// V čem spatřuješ hlavní výhodu spolupráce s nakladatelem?

ZB: To je případ od případu.

// Vnímáš internet někdy jako něco, co tě okrádá nebo tě to nenapadlo?

ZB: Je to těžké, funguje to stejně na celém světě. Jako autor nemůžu souhlasit s tím, aby si každý mohl stáhnout cokoliv. Je ale otázka, zdali to jde ochránit.

Například dnešní DJ-ové. Hrají písničky, vybírají za to peníze, ale na OSA nic nenahlásí a o celé řadě pořadatelů koncertů bych mohl vyprávět, prostě říkají – my se spolu, pane interprete, nějak domluvíme a OSA, tedy autoři, ti nedostanou nic. To mi vadí a musí se to zásadně změnit. Co by bez autorů a jejich písni interpreti zpívali?

// Je expanze do zahraničí pro českého autora nutná nebo to považuješ za jakýsi bonus?

ZB: Určitě by to měl být cíl všech autorů, etablovat se v zahraničí. Ze všeobecné praxe ale víme, že to není tak jednoduché. Mnohdy rozhodují náhody a štěstí. I já jsem se takto dostal s muzikálem do Koreje. První tam byl Dracula Karla Svobody a Zdeňka Borovce (podzim 1998).

Když jsem tam v roce 1999 dělal velký konkurz na můj muzikál, bylo to velmi zábavné, protože z těch asi 280 adeptů mi tak 200 zpívalo něco z Draculy. Někteří se mi to snažili zpívat i česky.

// Jak ses dostal ke spolupráci s jihokorejskou společností Seoul Performing Art Company (SPAC)?

ZB: To mělo poměrně komický průběh. Jarda Vokřál, známý scenárista a spisovatel a můj dobrý kamarád, randil s jednou Korejkou, která studovala mimo jiné v Praze. Oba ke mně jednou přišli, povídali jsme a mezitím jsem jí pustil nějaké moje nové písničky a filmové melodie. Po pěti letech mě v pět hodin ráno volal Jarda: „Volala Sun-hi, máš se sbalit a jet do Koreje.“

// Mnohdy rozhodují náhody a štěstí. I já jsem se takto dostal s muzikálem do Koreje.

// Přiletěl jsem, na letišti jsem jim dal demo snímky a noty, ráno jsem přišel a všichni to uměli. Já ani nevím, kdy se to naučili.

> Stala se ředitelkou SPAC. K miléniu v roce 2000 chce udělat Shakespearovu Bouři a chce ji od tebe.“ To bylo někdy v dubnu 1999, já ale právě dodělával s panem režisérem Hynkem Bočanem Hotel Herbich a nemohl jsem tedy odjet na půl roku do Soulu. Navíc ke své práci potřebuju svoje prostředí, klid a rituály. V červnu jsem tam nakonec odjel a v listopadu byla premiéra. Z dvanácti ocenění, které tam vypisují jako jejich Oscary, jsme získali osm nebo devět včetně muzikálu roku a Oscaru za mojí hudbu. Na základě tohoto úspěchu jsem dostal zakázku na hudbu k Opening ceremoniale Mistrovství světa ve fotbale 2002 a na nový muzikál Romeo a Julie.

// Šlo o konkurz nebo chtěli přímo tebe?

ZB: Ne, to bylo přímo na mě. Bouře měla velký úspěch – byla oceněna jako nejlepší hudba asijského kontinentu. Za tři roky poté jsem udělal Romeo a Julii, která byla také oceněna. S různými časovými modifikacemi se tam hraje stále. U nás je tento muzikál možné v létě už čtvrtou sezonu vidět, a to v překladu Jiřího Joska s texty Eduarda Krečmara, na nádvoří Státního zámku Hluboká nad Vltavou, kde ho s velkým úspěchem hraje v produkci Zdeňka Pikla – Divadlo Hluboká.

// Jak se ti v Koreji spolupracovalo? Přeci jen jde o zcela jinou mentalitu. Zvykl sis rychle?

ZB: Samozřejmě, že napoprvé se musí člověk do té atmosféry dostat a není to vůbec jednoduché. Je to jiný princip práce, jiný systém myšlení. Párkrát jsem se musel rozčítit, ale jinak se mi s nimi dělá velmi dobře. Jsou hrozně slušní, hodní a pracovití. Finální dodělávky vznikají

jako vždycky v časové tísní. Přiletěl jsem, na letišti jsem jim dal demo snímky a noty, ráno jsem přišel a všichni to uměli. Já ani nevím, kdy se to naučili. Ta soutěživost a nadšenost pro práci..., taky je to daný tím, že jich je strašně moc. Jedna holka to neuměla druhý den zpaměti, režisér ji vyhodil a další čtyři čekaly na svou šanci. No a uměly to.

// Na konci 80. let ses rozhodl svou skladatelskou pozornost přesunout více k filmové tvorbě. Co tě k tomu vedlo?

ZB: I to má svůj vývoj, nejdřív jsem začal psát písničky, připadalo mi to v tom věku jako nejjednodušší.

Potom jsem začal v Klicperově divadle v Hradci Králové realizovat svoje náročnější představy, a sice svůj první muzikál Aprílová holka. Pak jsem udělal desítky scénických hudeb k představením v Praze, Chebu, Ostravě, Hradci atd... Ale mým snem a cílem, bylo vždycky skládat hudbu pro film. Ve filmu máš třeba 30 minut, kdy můžeš pracovat s motivy. Držel jsem se hesla a šel cestou starých dobrých filmů, kde v každém byl šlágr. Už tehdy věděli, že z toho filmu musej jít lidi domů a pískat si to, nebo to prostě znát. Prostě dobrá a snadno zapamatovatelná hlavní melodie je základ. V tom musí být každý dobrý autor silný, stejně jako u hitu.

První film Jardy Soukupa Drsná planina byl pikantní v tom, že jsme v něm všichni debutovali.

Jarda na mě dostal kontakt od producenta z Barrandova a moje hudba se mu zalíbila. Pak jsme spolu spolupracovali na všech jeho filmech – Drsná planina, Romaneto, Pěsti ve tmě, Dostih, Záchvěv strachu, Byl jednou jeden polda 1, 2, 3, Diskopříběh 1, 2, Kamarád do deště 1, 2, Slavné souboje atd.

A tak jsem přestal hrát s kapelama koncertní šňůry a začal se plně věnovat filmu. Mým dalším osudovým režisérem se stal Hynek Bočan, kterého moje filmová hudba oslovila a od té doby jsem s ním spolupracoval na seriálech Zdivočelá země I.-IV. série, tedy celkem 45 dílů, Hotel Herbich či Nemocnice na kraji města po dvaceti letech.

// Jak vnímáš současnou hudební tvorbu pro film, jak českou tak zahraniční? Který skladatel tě napadne jako první?

ZB: Žádný jinej není, než ten, kterého jsem nedávno viděl v Praze. Pan Morricone. Paradoxní je, že on tu filmovou tvorbu bere až na druhou kolej. Byl to vždycky můj vzor, stejně jako u nás Karel Svoboda, kterého jsem od malička obdi-

Zdeněk Barták a Andrea Bocelli

// Celkem tam bylo 786 písní a oni vybrali posledních šest, kde byly i ty obě moje. Podle regulí ale nemohly soutěžit dvě skladby od jednoho autora.

> voval a vážím si ho dodnes. Časem jsme se stali velmi dobrými kamarády i konkurenty. Bohužel jsme už neměli čas si spoustu věcí vysvětlit.

// Máš vytipovaného českého interpreta, pro kterého bys rád napsal píseň a zatím se tak nestalo? Sleduješ současnou českou hudební scénu?

ZB: Sleduju, sleduju, ale je to těžký v jedny věci. Jedním z interpretů, pro kterého stabilně dělám, je třeba Jakub Smolík, např. písnička Jen blázen žárí, ale to dělám z kamarádství. Jinak neznám skoro skladatele, který by se věnoval pouze písničkové tvorbě, a to z logických důvodů. Umřel by hladem. Otázka je, kdo to vydá, kdo si to koupí, kdo to zahraje a co za to dostane...

Jiná věc jsou kapely, který si písničku složí a sami interpretují, Kryštof, Nightwork atd.

Samostatný interpreti, jako třeba Chodúr..., je dobře, ale to prostě nestačí! Nikdo o něj neškrtně a on je vlastně, když chce zpívat, chudák. Musí si sehnat prachy na všechno. Autoři to sice možná zadarmo napíší, pak to musí ale někdo zaranžovat, natočit, vydat a taky koupit. Kolik může prodat desek a kolik za to dostanou autoři? Pokud se nezmění tento systém, tak si to budu radši psát do šuplíku.

// Málokdo u nás ví, že si tvoji skladbu na své CD vybral Andrea Bocelli.

ZB: To byla taky náhoda, která tady u nás taky nikoho nezajímá. V tomhle pokoji, kde spolu děláme tento rozhovor, se zrodily vlastně

všechny ty náhody. Jednou zazvonil telefon z Itálie, že jsem se dostal do finále soutěže o novou píseň pro Andrea Bocelliho, kam jsem anonymně poslal dva snímky. Celkem tam bylo 786 písní a oni vybrali posledních šest, kde byly i ty obě moje. Podle regulí ale nemohly soutěžit dvě skladby od jednoho autora. Nakonec porota vybrala píseň „E mi manchi tu“, která zvítězila, a já jsem ji s ním natočil. Byla to ohromná zkušenost a radost s takovou hvězdou osobně spolupracovat.

// Na čem právě pracuješ, nebo na čem pracovat začneš?

ZB: Po velkém úspěchu mého muzikálu Baron Prášil na libreto a texty písní Petra Markova v režii Filipa Renče v Divadle Hybernia jsem právě dokončil hudbu ke svému novému, už pátému muzikálu pro Koreu. Jde o jejich dramatický příběh z války ve 13. – 15. stol. Je to příběh dvou nepřátelených států, a jak to tak bývá – o velké nešťastné lásce. Oni jsou na historická témata dost zaměřeni, proto jim koresponduje tematicky třeba Shakespeare. Moji nejbližší spolupracovníci na všech projektech, tedy můj syn Daniel Barták a Ivan Zelenka, natáčejí a aranžují naplno, protože hlavní zkoušky se kvapem blíží. Premiéra bude 14. 10. 2011 v Soulu.

Zároveň mícháme poslední, čtvrtou sérii Zdivočelé země. No a pak, snad chvíle volna. Vlastně ne, vždyť musím dopsat ty chybějící ohlášky do OSA.

Pracovní tým muzikálu Baron Prášil, (zleva) Filip Renč, Daniel Hůlka, Zdeněk Barták.

text: LUKÁŠ PAULŮ, PETR SOUKUP
foto: MAYA D. LÍSKOVEC

autorská dvojice

VANDA ARMINchoco effenberger

Prážské elektro-popové duo Cartonnage, které tvoří producent Armin Effenberger a zpěvačka Vanda Choco se dalo dohromady v roce 2003. Za debut CD1 byla Cartonnage nominována Radíem Ekspres na „Zlaté ucho“ a TV Óčko ji označilo jako Objev roku. Hudba z CD1 se stala pilířem stepového představení WINGS. Čtyři písně z CD1 si vybral režisér Dan Svátek do svého filmu Close to Heaven. Za druhé, hudebními kritiky oceňované album Curiously Connected získala cenu časopisu Filter a byla nominována na ceny Anděl a TV Óčko. Jako objev české klubové scény byla pak v květnu vyslána na prestižní francouzský festival Europavox a dostala se také na francouzskou festivalovou CD kompilaci. K natočení vokálního reeditu skladby 257. zero z alba Last Night si vybral Cartonnage Moby. Novinkou kapely je synth-popové album I'm Not Your Computer.

VANDA choco

// Máte za sebou zkušenost s Mobym ve skladbě 257. zero. Byl Moby vaše meta?

// Cartonage vystupovali jako předkapela Underworld. Kde vás informace o tom, že budete hrát před touhle skupinou zastihla a jak dlouho jste se rozmýšlela? Odmitá se taková nabídka?

VCH: Vezmu to od konce. Nevím o nikom, kdo by odmítl zahrát si před Underworld. Underworld jsou pro nás legenda elektronické hudby a stále – i po 20 letech – mají co říct. Zahrát si před nimi byla pro nás výzva, radost, zážitek a v neposlední řadě i pocit, že hraješ před kapelou, ke které žánrově patříš, s čímž máme v Česku tak trochu problém.

// Jak dlouhá a složitá je anabáze zakončená setkáním se světovou špičkou, možná i s vaším vzorem?

VCH: Na potvrzení od managementu Underworld jsme čekali zhruba měsíc, protože ve většině případů u zahraničních hvězd musí svého předskokana schválit sama kapela.

// Šlo o náhodu, dlouhé domluvy, nebo kombinace obojího?

VCH: Nešlo. Pro koncert Underworld se hledala předkapela. Byli jsme navrženi českým promotérem a následně v Anglii schválení managementem a kapelou.

// Jak jste si koncert užila?

VCH: Užila jsem si oba. Jak ten náš, s výbornou energií fanoušků zaplněného Sasazu, tak samozřejmě Underworld.

// Měla jste možnost setkat se s členy Underworld? Dala jste jim CD Cartonage?

VCH: CD jsme jim nedala, ale potkali jsme se a pozdravili v back stage. Těsně před koncertem nám ještě řekli, že místo 40 minut, můžeme hrát hodinu, čehož jsme rádi využili.

// Underworld nejsou ale jediní ze světové hudební scény, se kterými jste spolupracovala. Máte za sebou zkušenost s Mobym ve skladbě 257. zero. Byl Moby vaše meta?

VCH: S Mobym jsme měli možnost spolupracovat na tracku 257. zero z jeho alba Last Night.

Konkrétně jsme dělali vokální re-edit. Respektive ho produkovala druhá půlka Cartonage. Producent Armin Effenberg. Určitě to byla velká výzva a zkušenost.

// Jaká byla spolupráce a kde probíhala?

VCH: Spolupráce probíhala po internetu. Dostali jsme 2 DVD s wavy ze studia a pak jsme komunikovali přes internet.

// Co je naprosto nepostradatelné, přímo nutné pro spojení se zahraniční hudební hvězdou?

VCH: Jsou dvě možnosti. Se světovou špičkou se můžete setkat např. tak, že potkáte Air náhodou v Paříži v baru a poprosíte je o fotku.

Druhá možnost je daleko složitější. Skládat a produkovat kvalitní současnou evropskou elektronickou popovou hudbu, být několik hodin denně na netu a mít notnou dávku štěstí. A když už máte pocit, že ten „hrách na stěnu házíte“ už po tisícáté padesáté druhé, mít trpělivost hodit ho ještě po tisícáté padesáté třetí. Existuje totiž možnost, že se to někdy kolem čtyřtisícového hođu zlomí, ten hrách někdo chytne a hodí ho daleko za České hranice.

// Zkoušeli jste spolupracovat s dalšími zahraničními autory, nebo interprety? Dovedu si vás například živě představit s Roisin Murphy.

VCH: Před Roisin Murphy jsme hráli na Electronic beats před dvěma lety, takže si to představujete správně. Je pro nás přirozené komunikovat se zahraničními interprety, protože paradoxně máme pocit, že celkovým vnímáním hudby a cílovou skupinou našich posluchačů patříme spíš k nim. Já jsem v lednu např. pozvala berlínské elektronické Naomi z labelu Mole do Prahy, kde hráli s námi dvojkonzert. Na oplátku jedeme hrát v zimě do Berlína zase my.

// Viděl jsem vás na Open Air Festivalu a zdá se, že publikum, už má vaše skladby napslouchané. Od kterého roku vlastně Cartonage vystupuje? Myslím, že s novou deskou přišel asi váš největší skok.

textářka, skladatelka, zpěvačka
skupiny Cartonage,
zastupována od roku 2004

> VCH: Intenzivněji jsme začali koncertovat až s druhou deskou Curiously Connected. Tedy od roku 2008. Album mělo úspěch, nominaci na Anděla, získali jsme objev roku časopisu Filter a nominace cen TV Óčko. Určitě jsme na nové desce I'm Not Your Computer dospělejší – stručně: už přesně víme, co chceme.

// I'm not your computer (poslední deska Cartonage) mi asociuje název desky Molo-lo I'm Not Your Doctor. Inspirovalo vás toto seskupení? Pokud ano, v čem?

VCH: Konkrétně tahle deska ne. Ale inspiraci samozřejmě hledáme a máme. Já mám třeba ráda francouzskou elektronickou scénu v čele s Daft Punk a Air a dále skandinávské elektronické kapely, které pro mě mají v melodice a aranžích zvláštní přesah.

Velkou výhodou Cartonage je, že Armin sleduje a reflektuje současný zvuk ve světě. Ve studiu mixuje nebo produkuje i zahraniční kapely.

// Baví vás kombinovat hudební styly?

VCH: Pro mě je vždycky základem dobrá písnička, která funguje sama o sobě jen s piánem nebo kytarou. Co se týče stylu a produkce, tak to je otázka spíš na Armina. Dle mého úsudku ho to určitě baví.

// Živíte se pouze jako Vanda Choco, nebo vedle Cartonage pracujete ještě jinde, či naopak je pro vás Cartonage pouze „bokovka“?

VCH: Od konzervatoře jsem členkou divadla Semafor. Čas od času si někde zahostuju, v poslední době v divadle Kampa v alternativním představení Blaženka, které je o hledání ženské síly. Musím ale přiznat, že od minulého roku se miska vah vnitřní energie spíše kloní ke Cartonage.

// Vaši minulou desku měl pokřtít Jiří Suchý, proč tomu tak nakonec nebylo?

VCH: Protože Jiří Suchý je člověk velice vytížený a pracovitý. Na křest tenkrát bohužel nestihl dorazit.

> // Texty skládáte na hudbu, nebo to kombinujete tzv. za pochodu?

VCH: Většinou to jde ruku v ruce, melodie s textem nebo pocitem. Texty ve francouzštině si píšu sama, anglické společně s Carli Jefferson.

// Ptám se na to každého autora. Jak jste spokojena s OSA? Ohlášení vašich děl na OSA nebo například hlášení odehraných koncertů řešíte vy, nebo to jde zcela mimo vás?

VCH: Protože jsem už součástí kybernetické generace, právě se chystám vyzkoušet systém OSA infosa. Vyhovuje mi mít možnost ohlásit skladbu přes net nebo mít přehled o skladbách online. Hlášení odehraných koncertů řeší naše manažerka.

// Na který koncert vzpomínáte nejraději?

VCH: Z poslední doby na Open Air Festival nebo koncert v Sasazu s Underworld, dále na festival Europavox ve Francii nebo loňské Akropolis Multimediale s 3D projekcemi.

// Vaše kapela hodně řeší i svůj vzhled a celkově koncepční styl. To není levná

// Většinou to jde ruku v ruce, melodie s textem nebo pocitem. Texty ve francouzštině si píšu sama, anglické společně s Carli Jefferson.

záležitost. Prodej alb se dnes mnoho skupin a autorů neužívá, s koncerty je to podobné. Má vaše kapela sponzora?

VCH: Na propojení audiovizuální složky si opravdu zakládáme. Sponzora jako takového bohužel zatím nemáme, tímto ho vyzývám, necht' se nestydí a přihlásí se. Máme ale kolem sebe spoustu talentovaných kamarádů umělců, jako je například módní návrhář Josef Čechota, který má naši hudbu rád a navrhuje pro nás kostýmy ze své dílny. Dále výborná VJ-ka Deja, která nám připravuje projekce na míru. V neposlední řadě Arminovo Chicsoundstudio, kde máme možnost neomezeně natáčet a pracovat.

// Jaké jsou ambice Cartonnage?

VCH: Dělat kvalitní elektronickou hudbu, zachovat si z ní radost, pokud možno s každým albem o kousek vyrůst a potěšit tím naše fanoušky i sebe.

// Jak jste spokojena s médii? Na internetu je kolem vás rušno, ovšem v TV jsem vás ještě neviděl, jen občas zaslechnu nový singl na Expres radiu.

VCH: Já jsem to hodně řešila po druhé desce, která byla sice u kritiky úspěšná, ale pro rádia nebo TV neviditelná. Už jsem ale přestala bojovat s větrnými mlýny a pochopila jsem, že je pro nás daleko důležitější internet, což je médium, který používá naše cílová skupina posluchačů. Díky tomu je o nás např. blog v japonštině anebo nás hrají DJ's v Berlíně nebo USA.

// Klip k singlu Pattiserie postoupil na filmovém festivalu v Holandsku do hlavní soutěže. Kdo jej režíroval? Podílela jste se svými nápady při jeho tvorbě?

VCH: Scénář, režie a vavříny patří Štěpánu Vondráčkovi. Další mladý talentovaný umělec, se kterým spolupracujeme. Momentálně se s ním chystáme točit další videoklip k singlu Don't Stop. Hotový bude v půlce října.

// A jak je to s vámi a čokoládou?

VCH: Vypadá to velice nadějně. Během psaní tohoto rozhovoru jsem stihla sníst půlku vaničky čokoládové zmrzliny s třešňovou příchutí. Navíc jsem po otevření zjistila, že na povrchu jsou malé hvězdičky z bílé a tmavé čokolády. Prostě très bon!

ARMIN effenberger

textář, skladatel, producent, hudebník skupiny Cartonnage, zastupován od roku 2003

// Věnujete se i jiným projektům než Cartonnage?

AE: Jako skladatel a producent ano. V Chicsound studiu točím a produkuju české i zahraniční kapely a interprety. Jako hudebník a člen kapely mám pouze Cartonnage.

// Věnujete se pouze skládání?

AE: Nejenom skládání. Hodně energie a času věnuju produkci. Produkce zahrnuje skládání, aranžování, nahrávání nástrojů a v mém případě i mixování. Neodděluju to. Beru jako nástroj nejenom kytaru nebo piano, ale i delay, ekvalizer, compressor nebo phaser. Mastering rád nechávám čerstvým uším.

// Cartonnage jsou moderní elektropopovou skupinou, baví vás i akustický zvuk? Neplánujete udělat i koncert v akustickém pojetí?

AE: Baví nás oba světy – jak elektronický, tak akustický. I když se to možná nezdá, používáme dost akustických nástrojů, ale úspěšně je schováváme do různých moogovských filtrů, lo-fi delayů atd. Baví nás experimentovat. Snažíme se oba světy propojovat. To, co nabízí elektronický svět různých syntéz, bicích automatů a vokodérů, v akustickém světě nenajdete a platí to samozřejmě i obráceně. Zrovna nedávno jsme s Vandou koketovali s myšlenkou udělat několik akustičtějších ambientnějších koncertů v zajímavých prostorech. Na každé desce máme dvě nebo tři pomalejší, „akustičtější“ skladby. Nakonec když odložíme ten elektronický kabát, tak jsou to pořád písničky s kytarou nebo pianem.

// Kteří čeští hudební autoři vás baví, nebo vás dokonce ovlivnili?

AE: Zrovna nedávno jsem si poslouchal na youtube starý nahrávky Jazz Q Martina Kratochvíla; to mě bavilo. Zdeněk Liška, Luboš Fišer, Petr Eben, Jan Hammer, Petr Hapka, Mejla Hlavsa, Jaromír Nohavica, je jich určitě víc, ale tihle všichni mě baví.

// Jaká je vaše budoucí vize s kapelou?

AE: Momentálně jednáme o licencování našeho

nového alba v zahraničí a s tím spojené koncertování. To je naše nejbližší vize.

// Pokoušíte se protlačit ho do českých TV a rádií, nebo tento boj jako mnoho kapel již vzdáváte?

AE: Česká rádia a televize zrcadlí většinový vkus tohoto národa. Žádná výhra to není. Obecně vkus je v Čechách nedostatkové zboží. Zásadním médiem je pro naši muziku a naše fanoušky zejména internet.

// Jak vnímáte ochranu autorských práv, nebo přímo OSA?

AE: Pro mě jako autora je OSA partnerem. Očekávám otevřenost, solidnost, radu, když bude třeba. Starají se o věci, na které bych neměl čas a ani vůli. Nemám s OSA špatnou zkušenost a doufám, že to tak vydrží.

// Česká rádia a televize zrcadlí většinový vkus tohoto národa. Žádná výhra to není. Obecně vkus je v Čechách nedostatkové zboží.

Svým syntetickým přístupem již dávno přesáhl hranice jazzu. V současné době se převážně věnuje soudobé hudbě.

text: PETR SOUKUP
foto: archiv EMILA VIKLICKÉHO

Emil Viklický

se narodil 23. 11. 1948 v Olomouci. Vystudoval matematiku na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Od dětství se věnoval hře na klavír. V 70. letech hrál v orchestru SHQ Karla Velebného. V letech 1977–1978 studoval jazz na Berklee College v USA. Mezinárodně se prosadil v roce 1976, kdy zvítězil v soutěži improvizujících jazzových klavíristů v Lyonu a vyhrál první cenu v autorské soutěži Monacké konzervatoře se skladbou Zelený satén.

První sólová deska V Holomoci měšť (1977) zaznamenala velmi pozitivní ohlas u jazzové veřejnosti a kritiky – album získalo cenu Supraphonu 1979. Viklický zde spojil standardní moderní jazzový projev s inspirací z hudby moravského regionu. Zvýšený zájem o moravský hudební folklor je také spjat s objevem mladé talentované

hudebnice (zpěvačky, hráčky na cimbál, erudované folkloristky) Zuzany Lapčíkové, rodačky z Moravského Slovácka. Na jejich albu Prší déšť spolupracovali též s primášem Hradišťanu Jiřím Pavlicou. Významná je i spolupráce s Ivou Bittovou – CD Moravian Gems a dva vyprodané koncerty v New Yorku v lednu 2011 v Lincoln Center of Jazz (spolu s George Mrazem).

V devadesátých letech vyšlo i první album věnované čistě vážné hudbě, jímž byla Pocta Josipu Plečnikovi, kde klíčové Dopisy Plečnikovi zpívala Magdalena Kožená.

Značnou část své energie vkládá Emil Viklický do tvorby filmové hudby, které se věnuje od poloviny osmdesátých let, kdy složil hudbu k Smyczkovu snímku Krajina s nábytkem. Podepsán je i pod hudbou k Zafranovičovu filmu Má je pomsta (Lacrimosa), složil hudbu i ke snímku Drahomíry Vihanové Zpráva o putování studentů Petra a Jakuba či k filmu Martina Müllera Bloudím, který je o Olomouci.

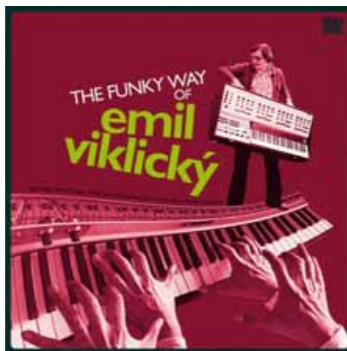
Emil Viklický je jednou z nejvýraznějších postav tuzemské hudební scény. Svým syntetickým přístupem již dávno přesáhl hranice jazzu. Vedle nahrávek s předními světovými jazzmany, mezi nimiž najdeme i basieovského veterána Joe Newmana, pianistu Jamese Williamse a jednoho z nejlepších současných kytaristů Billa Frisella, a vedle snah o fúzi folkloru s jazzem, se věnuje také soudobé hudbě. Složil operu Faidra, která >

EMIL VIKLICKÝ
skladatel

je zastupován od roku 1974, členem se stal v roce 1992 a na OSA má nahlášeno více jak 700 děl, u nichž je autorem či spoluautorem

// Jeden francouzský publicista mě nedávno potěšil, když napsal, že Emil Viklický je East Herbie. Nahrávka, kterou zmiňujete, je z roku 1979.

> měla premiéru v září 2000 ve Státní operě a z vítězila v mezinárodní soutěži nazvané Nová opera pro Prahu 2000. Kromě této složil ještě operu Oráč a Smrt a Máchův deník. Těž je autorem melodramu na text Václava Havla The Mystery of Man, premiérováný v New Yorku v roce 2004 a Klavírního koncertu E dur (v r. 2011 premiéra v Olomouci – s Moravskou filharmonií hrál francouzský klavírista Jonas Vitaud).

V r. 1997 získal v londýnských The Times titul Janáček of Jazz (Janáček jazzu) od kritika Chrise Parkera. V současnosti vystupuje především spolu s Františkem Uhlířem a Laco Tropicam v Triu Emila Viklického. V letošním roce se stal členem poroty soutěže Nejlepší jazzová skladba, kterou OSA vyhlásil ve spolupráci s Bohemia JazzFestem a s jejímž vítězem jsme vám v minulém čísle přinesli rozhovor.

// Známe několik výborných skladatelů, kteří tvoří tzv. tradiční jazz, ovšem dál již nezasahují z jisté – řekněme – averze. Vy jste opačný případ a propojujete mnoho stylů. V případě interpretace, hrajete každý žánr se stejným pocitem, nebo je nějaký, ke kterému se stále vracíte a je vám nejbližší?

EV: Tradiční jazz jsem nikdy nehrál. Nevím, co si pod tímto pojmem představujete vy. Začínal jsem free jazzem a la Paul Bley, pak moderním jazzem s SHQ Karla Velebného atd.

// Vždy mě zajímá nadšení z konkurence mezi skladateli. Který světový a český skladatel, či hudebník vás baví?

EV: Je jich jistě spousta. Protože na otázce trvám: Bartók, Janáček, Poulenc, Sermilla, Crumb, Ligeti atd.

// Za poslední půl rok jsem viděl několik jazzových koncertů převážně mladých hudebníků. Bavil jsem se dobře, ovšem hráči byli do svých nástrojů až moc schováni a pódium působilo hodně staticky. Nedávno jsem za-

hlédl váš koncert ze záznamu a přistihl jsem se, že jsem ani tak neposlouchal hudbu, jako sledoval vaše nadšení z hraní i celé kapely. Řešíte to, jak působí na diváky scéna, či tomu necháváte volný průběh?

EV: Skutečně mě hraní jazzu stále baví. Až mě uvidíte podruhé, třeba se vám poštěstí i dokonce poslouchat hudbu.

// Se kterým českým, či světovým hudebníkem byste si ještě rád zahrál?

EV: Ten hudebník také musí chtít hrát s Vámi. Nicméně už jsem v nějakém časopise popsal, jak jsem si zahrál tříručně s Herbie Hancockem na Fender Rhodes v baru Stuarta Copelanda v Beverly Hills.

// Před mnoha lety jsem s jedním hudebním publicistou debatoval o funkových nahrávkách, které tu vznikaly před rokem 1989. Najednou mi pustil vaše album The Funky Way of Emil Viklický. Hodně mě to překvapilo. Neláká vás i teď pouštět se do tohoto žánru?

EV: Jeden francouzský publicista mě nedávno potěšil, když napsal, že Emil Viklický je East Herbie. Nahrávka, kterou zmiňujete, je z roku 1979. Reedice u Supraphonu z roku 1997, byla okamžitě v celém nákladu 1200 CD prodána do zahraničí (bodejť ne, Bill Frisell je velká hvězda), Supraphon ale dotisk už bohužel nedokázal udělat. Španělská firma Vampisoul vydala vloni polovinu těchto nahrávek na CD a vinylu „The Funky Way of Emil Viklický“. Prý se to slušně prodává. Moc rád si zahraju tento žánr, ale nejvíc mě baví, když můžu přijít na jeviště k postaveným a nazvučeným klávesám pět minut před začátkem koncertu. Nedávno mi to takto zařídil bývalý velvyslanec Belgie pan Bernard Pierre, na svém soukromém večírku. Na jevišti byly Hammond B3, Rhodes, Yamaha a Korg. Nesmírně mě to bavilo.

// Věřím, že máte doma spoustu kláves, syntezátorů atd. Máte nějakou novinku, která vás zaujala?

EV: Mám starý Oberheim FVS-1, předělaný tak, aby mohl přijímat MIDI, Yamahu DX7, Nord Stage Piano 76, Korg 01R/W a Roland JV1080. Nord Stage piano je skvělý nástroj.

// Cvičíte a skládáte každý den?

EV: Víceméně ano.

> // Jaká je vaše zkušenost se zadavateli projektu?

EV: Napsal jsem o této problematice knížku Dialog mezi skladatelem a režisérem. Vydala mi ji UP Olomouc. Také jsem na UP Olomouc přednesl přednášku s ukázkami na toto téma. V knize je i pár režisérských perel, takže místy je to i zábavné čtení.

// A jakou máte zkušenost s pořadateli u nás a v zahraničí? Mají se ti naši ještě co učit, nebo je ta organizace vyvážená?

EV: Nemám problémy s domácími ani se zahraničními pořadateli.

// Do módy se opět vrátil vinyl. Vydáte např. nové album jen na CD, nebo jej využijete i pro vinyl? Spousta skupin vydává např. pouze na

vinylu. Ví, že CD se neprodá, ale vinyl je dobrá věc do sbírky a společně s gramofonem má své kouzlo.

EV: Vinyl je zcela v režii vydavatele. Samozřejmě, že mě těší, že můj japonský vydavatel VENUS Records vydal moje album Janáček of Jazz i na vinylu.

// A když už jsme u toho – připravujete nové album, či nějaký speciální koncert?

EV: Ano, natočil jsem nové CD pro VENUS Records s pracovním názvem Tribute to Haruki Murakami. Nahrávka vyjde na Vánoce 2011, samozřejmě i na vinylu. Mix bude firma dělat s pověstnou japonskou pečlivostí v Tokiu. Těším se na tohle CD. Dopsal jsem také svůj Klavírní koncert E dur, premiéru hrál s Moravskou filharmonií skvělý mladý francouzský

// Samozřejmě, že mě těší, že můj japonský vydavatel VENUS Records vydal moje album Janáček of Jazz i na vinylu

// Doběhl jsem zpocený k autu a vidím, jak dva ošetřovatelé vedou krásnou mladou holku, učí ji chodit o berlích. Okamžitě mě napadl čtyřtaktový motiv, napsal jsem si jej na kus zmačkaného papíru.

> pianista Jonas Vitaud. V listopadu v Košicích s dirigentem Janem Kučerou bude koncert hrát Miklos Škuta, v Praze klavírista Jan Simon.

// Skládáte pouze u piána?

EV: Základní nápad na skladbu může přijít v podstatě kdekoliv. Chodím ráno běhat do Průhonice. Doběhl jsem zpocený k autu a vidím, jak dva ošetřovatelé vedou krásnou mladou holku, učí ji chodit o berlích. Okamžitě mě napadl čtyřtaktový motiv, napsal jsem si jej na kus zmačkaného papíru. Motiv jsem později zpracoval do skladby Girl with One Leg, pro housle a marimbu. V Bostonu mi za ni pak dali jakousi cenu. Marimbistka Amy Lynn Barber, která hrála premiéru, odmítla hrát skladbu s tak depresivním názvem. Tak jsem název změnil na Tristana, což je prakticky totéž. Věděl jsem, že to projde. Amy Lynn pochopitelně Buñuelův film neznala.

// Narodil jste se v Olomouci, což se nezapře ani ve vaší hudbě. Vracíte se tam?

EV: Pokud hraju v Olomouci, vím, kde jsou koncertní sály, vím, kam mám jet a kde zaparkovat. Ale v Olomouci už nežiju od roku 1974, tak těch známých ubývá. Studoval jsem v Olomouci matematiku. Nejspíš jsem zdědil jakýsi matematický talent, protože mi studium nedalo moc práce. Dokonce moje diplomová práce o symetrických polynomech byla navržena na doktorát. Sice jsem chtěl dělat zcela jiné téma: Hudba jako Markovovský řetězec, ale to mi nepovolili. Končil jsem studia v květnu 1971,

po dubnovém plénu, kdy se dostal k moci Husák. Všechno hodně zatuhlo. Když jsem pak kvůli doktorátu přišel na děkanát, narazil jsem na soudruha proděkana Sedláčka. Ten řekl: „Já vám kašlu na vaše symetrický polynomy. Když chcete doktorát, tak budete studovat marxismus-leninismus, až se z vás bude kouřit!“ Tak jsem se otočil, neřekl ani slovo a odešel. Tím jsem nadobro skončil s matematikou.

// Jste spokojen se vztahem médií k jazzové hudbě? V případě TV marně hledám nějaký pravidelný pořad.

EV: Nedívím se. Televize je v podstatě komerční médium. Se soudobou muzikou je to ještě horší.

// Nahráváte ve vlastním studiu, nebo využíváte nějaké jiné?

EV: Dle rozpočtu produkce. V poslední době točím filmové nebo televizní muziky doma do ProTools. Tam kde je potřeba, pak dotočím živé muzikanty ve studiu. Rád pracuju se zvukaři Milanem Jílkem nebo s Michalem Pajdiakem.

// Jak se Vám spolupracovalo s Ivou Bittovou na albu Moravian Gems?

EV: Na klasickou otázku „jak se Vám spolupracovalo“ musí být klasická odpověď: „skvěle“. Původně s námi na té desce měla dělat Zuzanka Lapčíková, ale její manažer se nepohodl s majitelem firmy. Ten mi pak zavola a řekl: „Je tam u vás nějaká jiná zpěvačka?“ Druhý den jsem zavola Ivě Bittové. Zareagovala: „S tebou a s Jirkou Mrázem? Ano. A kdy?“ A bylo vymalováno. Pro mě to ovšem až tak jednoduché nebylo, protože materiály, které jsem nachystal pro Zuzanu, jsem musel kompletně předělat. Ony jsou každá zcela jiný typ.

// Vráťím se obloukem k mé první otázce, na kterou jste neodpověděl. Jak je to tedy dnes s pojmy tradiční a moderní jazz?

EV: Chápání pojmů tradiční a moderní jazz se mění. Dnes velká část posluchačů (ale i někteří hudební publicisté) za moderní jazz považují jen hudbu s rockovým spodkem. Můžete hrát alternativní postupy, free jazz nad triolovým „swingovým“ rytmickým pásmem a rázem máte nálepku tradiční jazz. Přitom naučit se hrát sudé (rockové) rytmické rozdělení je daleko snazší než liché (quasi triolové), „swingové“ rozdělení.

> Dřívější chápání pojmů tradiční a moderní jazz bylo jiné. Tradiционаlisté (včetně dixielandu) usilovali o přesnou historickou interpretaci, v žádném případě nechtěli vymýšlet nic nového. Tradiční fráze, tradiční zvukový ideál, např. záměrné používání starých mikrofonů - např. pánové Klikar a Havelka.

Naproti tomu moderní jazz, již od be-bopu hledal stále nové a nové postupy a formy. Velmi často si vypůjčoval ze soudobé muziky.

Be-bop („Budeme hrát muziku, kterou bílí nedokážou zahrát.“ - klasická hláška), cool jazz, west-coast jazz, hard bop, new thing, harmologický systém Ornette Colemana atd. Moderní jazz se skutečně dostal koncem šedesátých let příliš daleko od posluchače. A tak jej musel Miles Davis a další posluchačům zase vrátit jazzrockem, nahrávkou Bitches Brew. Pro spoustu publicistů tady moderní jazz začíná, pro jiné ovšem končí.

// Motiv jsem později zpracoval do skladby Girl with One Leg, pro housle a marimbu. V Bostonu mi za ni pak dali jakousi cenu.

text: LUKÁŠ PAULŮ
foto: archiv LUKÁŠE HURNÍKA

LUKÁŠ HURNÍK

Narodil se 12. 7. 1967 v Praze, vystudoval Pedagogickou fakultu UK. Po doktorandském studiu nastoupil do Českého rozhlasu, věnoval se hudební popularizaci (cyklus *Da capo*). Stál u zrodu první české digitální stanice D-Dur, je šéfredaktorem stanice Český rozhlas 3 - Vltava a poslední rok i pověřeným programovým ředitelem Českého rozhlasu. K nejvýznamnějším skladbám patří symfonie *Globus* psaná pro Pražský podzim, *Čajová kantáta* pro Pražské jaro a muzikálová opera *The Angels* pro projekt *Bouda Národního divadla*. Jeho orchestrální skladby zazněly pod taktovkou Jiřího Bělohlávka, Libora Peška, Jamese Judda, Vladimíra Válka a dalších.

// Narodil jste se do muzikantské rodiny. Dali vám, jako malému klukovi, do ruky housle nebo tahacího kačera?

LH: Housle ne! To by ještě chybělo... Ale klavír byl pro mě velmi přirozenou hračkou. Že se dá pinkat na jeho klaviaturu, to mě ani tak nezajímalo. Ale daly se do klavíru házet různé dráty, které na strunách skvěle drnčely. S papírem pod dusítky zněl Steinway jak syntezátor. A nejlepší bylo zatížit pedál stoličkou a pak po strunách pouštět autíčko na setrvačnick. Táta měl u piána úžasný lampový magnetofon Grundig. Vážil 40 kg a topil. Mikrofon jsem spouštěl do hlubin klavíru, ruchy nahrával a pak pouštěl zpomaleně. Není divu, že jsem nakonec skončil v rozhlase...

// Rock jste opustil a našel si hudbu vážnou. Omrzel vás? Proč?

LH: Na gymnáziu jsem s talentovanými bratry Kryšpíny založil skupinu Biwoy a hrál v ní na basovku. Písničky, které jsem psal, byly ale až moc intelektuální. Tehdy jsem poslouchal Zappu, Coreu a Crimsony. Nacvičování takových skladeb bylo nevděčné a publikum si nezatančilo a kluci nezasólovali... Tak jsem se pomalu učil zapisovat nápady do not a vznikla *Hot-suita* pro čtyřruční klavír, která dostala nějakou cenu v Japonsku a teď ji docela často hrají studenti ZUŠ. Je tam Reggae, Blues, Bigbeat s citací Deep Purple atd.

// Jak byste charakterizoval klasickou hudbu, co pro vás znamená?

LH: Těžko říct takto obecně, ale od všeho ostatního se liší tím, že je to abstraktní struktura, která díky důmyslnému notovému zápisu umožňuje přesnou definici každého detailu. Přitom hudba běží v čase, takže se může synchronizovat s lidskými biorytmy, zaměstnávat mozek, emoce i pudy. Takové možnosti nemá žádné jiné umění: Film, literatura, drama pracují s hotovými výjevy, malba může být sice abstraktní, ale je strnulá v čase. Hudba je ovšem kvůli tomu náročnější na vnímání a posluchač jí musí vyjít vstříc vlastní aktivitou. Proto nebude klasika nikdy masovou záležitostí.

// Jakého současného skladatele si doma pouštíte?

LH: Třeba Michaela Torka. Vyšel z minimalismu, ale v jeho hudbě se už skoro nic neopakuje. Má fantastické rytmické nápady. Pusťte si třeba jeho skladbu *Adjustable Wrench*, tedy Francouzský klíč neboli Hasák... Poslouchám i leccos z Pendereckého, úžasné jsou symfo-

nické věci Henriho Dutilleuxe. V autě ovšem sjíždím Candy Dulfer a bratry Breckery...

// Kdybyste měl živou vodu, ke komu byste šel na konzultace? Proč právě k němu a na co byste se zeptal?

LH: Tak třeba právě kompoziční technika Dutilleuxe je mi záhadou. Partitura vypadá jako produkt šilence – všechny instrumenty téměř pořád hrají, každý něco jiného, ale výsledek je přesto naprosto přehledný. Myslím, že ten trik je v harmonii – Dutilleux má své vyzkoušené harmonické struktury, které udržují zdánlivý chaos všeho ostatního v mezích logiky. Při vší složitosti a modernosti je to hudba, která neodradí ani posluchače – nováčka.

// Na konci května měla premiéru *Křížová cesta*, jak dlouho jste se komponování oratoria věnoval?

LH: Hodinové oratorium pro sbor, sólisty, dětský sbor, symfoňák, varhany a recitátory je práce na dva roky, ale já při různých dalších povinnostech našel pro komponování vždy sotva několik hodin v kuse. Zpočátku mě to děsilo, protože tak velká forma vyžaduje hlubokou koncentraci a uvažování v celcích. Pak jsem ale začal brát situaci jako danost a promítl ji do koncepce skladby.

// Dočetl jsem se, že oratorium *Křížová cesta* je meditací nad otázkou, jestli svět prožívá „krizi hodnot“, nebo jen na skutečné hodnoty „nemá čas“. Pomohlo vám oratorium najít odpověď?

LH: Spíš mi pomohlo najít způsob, jak se s tím smířit. Poznání duchovních hodnot by člověk asi neměl odkládat na dobu „až bude mít čas“. Při procházení křížovou cestou byste mohl před každým výjevem stát hodiny, ale čas vás nutí běžet od jednoho obrazu ke druhému a prožívat vše metodou filmového střihu. A o tom je to oratorium.

LUKÁŠ HURNÍK

skladatel

je zastupován od roku 1990

// Při procházení křížovou cestou byste mohl před každým výjevem stát hodiny.

// Všichni vnášejí do programu své nápady, mnohdy výborné, a šéfredaktor spolu se staničními dramaturgy musí hlídat, aby to vše dávalo dohromady logický celek.

Muzikálová opera The Angels pro projekt Bouda Národního divadla.

> // Text je koláží citátů evangelia, pašijových her a duchovních citátů. Kdo pro vaše oratorium pracoval s textovou složkou?

LH: První předvýběr textů udělal pan Václav Derner, ředitel hradecké filharmonie. Měl poměrně jasnou představu, jakou skladbu ode mě chce. Já pak hledal dál – hlavně v lidových textech starých pašijových her. Tam se v souvislosti s pašijovým příběhem dají najít i momenty velmi lidské, často bizarní, plné hodně drsného černého humoru. Obrovský podíl na Křížové cestě měl také pan dirigent István Denés, který se jí poslední rok velmi intenzivně zabýval. Maimlem jsem mu posílal nové kousky partitury na různá místa ve světě, kde se zrovna nalézal. Ještě, že ty počítače máme. Dokonce udělal takový grafický rozbor témat, která se skladbou prolínají, a našel tam souvislosti, o kterých jsem sám neměl tušení. Myslím ale, že tak to má být. Autor má být svým dílem překvapován.

// Pro královéhradeckou filharmonii jste na objednávku komponoval poprvé?

LH: Nikoli, psal jsem třeba několik orchestrálních transkripcí asijských a evropských lidových písní pro projekt paní Fen-yun Song s Filharmonii Hradec Králové. Vzešlo z toho zajímavé CD. Je tam třeba Tichá noc s jednou slo-

kou v čínštině... Filharmonie s Ondřejem Kulkalem také hrála moje Variace na Zappovo téma.

// V jakém poměru máte zastoupeny skladby na objednávku a svou volnou tvorbu?

LH: Většina mých skladeb vznikla – ne snad přímo na objednávku – ale jako reakce na výzvu interpreta nebo pořadatele. Potřebuji vědět, pro koho píšu a snažím se vyhovět jeho potřebám. Čím přesnější zadání, tím se mi píše lépe. Skutečné, placené objednávky jsou u nás dosti vzácné a bývají spojeny s různými marketingovými strategiemi. Běžné je to ale v cizině, hlavně v Německu. Pan Lucas David si ode mě objednal houslový koncert a první co řekl, že může nabídnout jen skromný honorář. Pak nabídl sumu, která mě – tehdy ještě mladého skladatele – ohromila. Takové zvyklosti už do Čech asi nestačí dorazit.

// Na konci července byl šéfem Českého rozhlasu jmenován jeho prozatímní ředitel Peter Duhan (rozhovor s Peterem Duhanem. Autor in podzim 2010). Znamená to pro vás jakési ustálení neklidných vod v top managementu rozhlasu?

Premiéra oratoria Křížové cesty.

> LH: To si nemyslím, protože Peter Duhan přišel s nepochybně potřebnou, ale poměrně radikální přestavbou struktury rozhlasu. Důležité je, že je to „člověk od kultury“, vystudovaný dramaturg, kterému nemusíme vysvětlovat, jak důležité je vysílat v kulturní instituci jménem Český rozhlas vážnou hudbu, jazz, literaturu a drama. Často sám poslouchá stanici Vltava i D-dur a občas i chválí.

// Čemu se aktuálně po příchodu do kanceláře Českého rozhlasu 3 – Vltavy nejvíce věnujete?

LH: Ta práce spočívá – kromě úřadování – hlavně v synchronizaci práce spousty lidí, redaktorů, dramaturgů, externích autorů, moderátorů atd. Všichni vnášejí do programu své nápady, mnohdy výborné, a šéfredaktor spolu se staničními dramaturgy musí hlídat, aby to vše dávalo dohromady logický celek. Aby vysílání mělo svá témata, gradace, kontrasty, i pauzy na vydechnutí. Vlastně to má docela blízko ke skládání hudby.

// Aby vysílání mělo svá témata, gradace, kontrasty, i pauzy na vydechnutí. Vlastně to má docela blízko ke skládání hudby.

Šuplíky textařů

Máme radost, že nám i nadále posíláte vaše texty, které budeme v našem magazínu zveřejňovat. Zde přinášíme další díla.

text: PETR SOUKUP
foto: shutterstock.com

01 Anotnín Matějka

Zastupován OSA od roku 1985.

Canada

Jednou, když jsem trpěl
Mizernou náladou,
Povídá mi parták
Projeď se Canadou.
Co je v tobě dobrý,
To sever ocení
Pozdravuj tam bobry
Taky psí spřežení.

Radím ti, buď kámoš
S každým svým hafanem.
Když budeš chtít usnout
Tak vždycky pod stanem.
Na medvědy bacha,
Těžko se ochočí.
Ryb má asi nejvíc
Jezero Otročí.

Rf“ Bílá bílá bílá je Canada
Modlím se k tobě, můj Pane,
Navždy ať bílou zůstane,
Ať nad zálivem Hudsonovým dál slunce zapadá.

Kůže neprodávej,
Leda až v Calgary,
Dobrej pozor dávej
Na svoje dolary.
Já tohle všechno prožil,
Proto jsem v obraze,
Teď už jen v Kanadách
Courám se po Praze.

Rf“ Bílá bílá bílá je Canada
Modlím se k tobě můj Pane
Navždy ať bílou zůstane
Ať nad zálivem Hudsonovým dál slunce zapadá

02 Karel Klusáček

Zastupován OSA od roku 1996.

J sme pár poutníků

Rozpuštěné vlasy v trávě,
vzduch tě zkreslil kolíbavě.
Tetelení pozdních zrání,
vůně kytek připravených
k lisování do památníků

Jen na chvíli zhasni oči,
víš, jak dnešek může skončit.
Loučení, už snad poslední
v trávě skončily tak hezky
všechny před ním – jsme pár poutníků.

Poutníci s cílem i bez cíle
mizíme vprostřed vět nahořklých.
Bez síly k obraně, bez síly k hádce
naděje zklamané – návrat zní sladce.

Vanilkovým zvonkem do chřípí –
ještě nechce se nám smát.
Odhadujem, kdo se do sítí
může první nacytat.

Rozpuštěné vlasy v trávě,
vzduch tě zkreslil kolíbavě.
Tetelení pozdních zrání,
vůně kytek připravených
k lisování do památníků.

Jen na chvíli zhasni oči,
víš, jak dnešek může skončit.
Loučení, už snad poslední
v trávě skončily tak hezky
všechny před ním – jsme pár poutníků.

03 Jindřich Balík

Zastupován OSA od roku 1965.

Jako po francouzském víně

Vždycky, když mám hlavu
Na tvém klíně,
Je mně jako
Po francouzském víně
Ať už je to v lednu
Nebo v máji,
Mám se jako v nebi,
Jako v ráji.

Opilý jsem láskou,
Však to víš,
Skloň se, lásko, ke mně
Ještě blíží.

Vždycky, když mám hlavu
Na tvém klíně,
Je mně jako
Po francouzském víně
Je mně, jako bych byl
Blízko nebe,
Stačí, když mám vedle sebe
Tebe.

Neváhejte nám však na e-mail: komunikace@osa.cz
posílat další texty. Těšíme se na ně!

Na první sólovou desku si musel Pospíšil z dobových důvodů počkat až do roku 1983, uzrála ale jako nejlepší víno. LP *Tenhle vítr* jsem měl rád se ve své době stalo bombou. Pospíšilův charakteristický rejstřík v kombinaci s poetickými texty básníka Pavla Šruta přinášel zcela unikátní styl, zpěvák se rázem postavil po bok interpretů typu Vladimíra Mišíka. S novou kapelou SP, mezi jejímiž členy nechyběl Bohumil Zatloukal (ex-Jasná páka), David Koller nebo Michal Pavlík (dnes Čechomor), vyprodával v letech 1982-88 sály po celé republice. Dvě další řadová alba pokračovala v tradici úspěšného debutu, na sklonku osmdesátých let Pospíšil a Koller podpořili Radima Hladíka v na čas obnoveném Blue Effectu. Po roce 1990 Luboš Pospíšil vydal několik dalších řadových alb, nejprve s členy Hudby Praha, později s kutnohorskými muzikanty (Martin Vajgl, Pavel J. Ryba) pod značkami Biograf a LPG.

Čas na změnu nastal v létě 2007, kdy se Pospíšil a jeho věrný souputník Bohumil Zatloukal obklopili o dvě až tři generace mladšími muzikanty a připravili materiál pro znamenitou desku *Příznaky lásky*. Vyšla v únoru 2008, na jaře ji pak podpořilo úspěšné turné kapely pod obnovenou značku SP Luboše Pospíšila. Ne náhodou se od té doby hovoří o „comebacku“. Po koncertní šňůře pro Rádio Beat a posléze další k protagonistovými šedesátinám (korunované vyprodáním a Českou televizí natáčeným vystoupením v pražské Akropoli s hosty typu Mišík, Hladík, Koller, Prokop...) přišlo v dubnu 2011 nové studiové album *Chutnáš po cizím ovoci* s ještě lepšími ohlasy než předchozí řadovka. Turné aktuálně probíhá. >

VDANÁ ALBA

- *Tenhle vítr* jsem měl rád / 1982 LP (angl. verze *Love Prayer* / 1983)
- ...a nestřílejte na milence / 1986 LP / CD
- *Jsem v tom* / 1987 LP
- *Třináctá komora* / 1991 LP / CD
- *Vzdálená tvář* / 1993 LP / CD
- *Můžem si za to oba* / 1998 CD
- *Hazardní slavnost* / 2001 CD
- *Příznaky lásky* / 2008 CD
- *Chutnáš po cizím ovoci* / 2011 CD

Luboš Pospíšil zahájil svou hudební pout v roce 1969 v řadách populárního C&K Vocalu a brzy se stal jeho nejoblíbenějším členem. Zásadně se podílel například na průlomovém CD *Generace*, zejména v druhé půlce sedmé dekády se ale stále častěji prosazoval s písněmi, které z tvorby mateřského souboru vybočovaly a paralelně jezdil po tuzemských sálech sám s kytarou.

Text: PETR SOUKUP
Foto: AJA DVOŘÁČKOVÁ

LUBOŠ / v POSPÍŠIL

(zastupován od roku 1981, člen od roku 1992) – nahlášeno 98 skladeb. Spolupráce s Pavlem Šrutem.

> // Kolik koncertů ročně odehrajete?

LP: V současné době je to tak sto koncertů za rok. Což je na dnešní dobu, ale hlavně na moje možnosti, poměrně hodně. V sedmdesátých letech, když jsem vystupoval se skupinou C&K Vocal, v Semaforu a ještě k tomu hrál klubová vystoupení, to bylo kolem 250 koncertů za rok. Do dnešní doby jsem odehrál téměř 4000 štací.

// Jaké byly recenze na novou desku?

LP: Nezaznamenali jsme jedinou zápornou, v podstatě všechny byly plusové a v několika případech dostalo CD i plný počet bodů. Hodně se, myslím, projevilo, že jsme zůstali od minulého alba Příznaky lásky ve stejné sestavě, takže jsme se za tu dobu sehráli. Kromě toho, Lukáš Martinek udělal nové desce Chutnás po cizím ovoci výborný sound.

// Mě hodně ovlivnilo to, co jsem poslouchal dříve. Pohybuju se tzv. na hraně. Nejsem v žádné škatulce a zdá se mi, že mi to vlastně pomáhá.

// Kolik kusů CD si myslíte, že se prodá?

LP: Aktuálně neznám žádná čísla, ale mám zprávu, že se prodává více, než se čekalo.

// Kolik let vystupujete s Bohumilem Zatloukalem?

LP: Bohouš v roce 1982 projevil přání se mnou spolupracovat. Začátky byly, řekněme, trochu kostrbaté, ale později si to sedlo a já myslím, že dobře. On je i po autorské stránce velmi zajímavý. Na novém albu složil hudbu k polovině věcí. Naše cesty se rozdělily dvakrát – jednou, když nás utnul režim v roce 1988, podruhé na konci devadesátých let.

// Do jakého žánru si myslíte, že patříte? Jedni tomu říkají folk, jiní rock...

LP: Mě hodně ovlivnilo to, co jsem poslouchal dříve. Pohybuju se tzv. na hraně. Nejsem v žádné škatulce a zdá se mi, že mi to vlastně pomáhá.

// Spolupracujete často s textařem Pavlem Šrutem, jak dlouho už to trvá?

LP: Nedávno Pavlovi vyšla knížka s texty, kde píše, že jsem jeho nejčastějším interpretem. To mi udělalo radost. Já ho poznal, když jeho slova začal zhudebňovat Petr Skoumal. Poprvé jsme se setkali v roce 1977, výrazně jsme spolu začali pracovat od roku 1984.

// Víte o nějakém revivalu nebo seskupení, které hraje vaše skladby?

LP: Ano, prý existuje nějaká skupina na Moravě a znám také několik jednotlivců, kteří ty písničky hrají. Přišel za mnou jeden mladík, který mi moje skladby zahrál tak, jak si je představuje on. To bylo pro mě příjemné překvapení.

// Na YouTube mě překvapily počty zhlédnutí vašich skladeb a reakce lidí. Viděl jste to?

LP: Náš manažer a klavésista Ondřej Fencel je počítačově mnohem gramotnější a já jsem díky němu velmi detailně informovaný. On spustil komunikaci tohoto typu, já sám bych to asi nezvládl. Ty počty zhlédnutí jsou prý skutečně vysoké – což mě samozřejmě těší.

// Jeden hudební publicista řekl, že žánry se budou stále měnit, hvězdy zanikat, ale písničkáři přežijí. Vy máte na koncertech návštěvnost početnou. Poslouchá vás vaše generace nebo chodí i posluchači kolem dvaceti let?

> LP: Moje generace se na koncertech vyskytuje v menšině. Převládají čtyřicátníci a padesátníci. Těch ještě mladších lidí ale stále přibývá. A co je důležité, jsou to často lidé, kteří si to našli sami. Třeba teď na festivalu Trutnov, tam bylo mladých, co zpívali nové texty...

// V prosinci loňského roku se vaše šedesátiny slavily ve vyprodané Akropoli, záznam odvysílala ČT. Vyjde tento koncert také na DVD?

LP: Existuje domluva, že se to může zrealizovat, ale současný trh s DVD na tom není dobře. Můj vydavatel řekl, že v této chvíli se mu vyplatí DVD maximálně pro Hanu Hegerovou. Najde-li se sponzor, vydáme to velice rádi.

// Jsou hudebníci, jejichž nástroj je pro ně pokladem a hrají na něj s malými rekonstrukcemi celý život. Jak je to ve vašem případě? Jste závislý na jedné kytáře?

LP: Začínal jsem na akordeon. V té době nebyl moc populární, všichni si ho spojo-

vali s dechovkou. Přешel jsem ke kytáře, protože jsem byl velmi ovlivněný hudbou šedesátých let. Nejsem virtuóz, proto nemám speciální vztah ke konkrétnímu nástroji.

// Jakou máte zkušenost s OSA?

LP: Je třeba oddělit období před rokem 1990 a po něm. Já tomu do té doby nerozuměl a ani jsem nechtěl. Po roce 1990 se to zlepšilo. Ochranné svazy jsou po celém světě a je přirozené, že OSA existuje. Nemám problém, snad jen jedna věc... v dnešní době mají lidé díky počítačům možnost skládat hudbu velmi jednoduše. Jsou z nich leckdy úspěšní skladatelé, a to je v pořádku. Ale jsou autoři? OSA by mohl mít název: Ochranný svaz autorů, skladatelů a textařů. Všechno totiž není totéž.

// A jakou zkušenost máte s pořadatelem vs. OSA?

LP: OSA je důslednější a pořadatelé si více zvykají platit za autorská díla. Jen jsem pro to, aby se nějak ulevilo nebo vypomohlo menším klubům.

// Od toho je tu Partnerství OSA, které mohou využít.

LP: Aha, a to platí i pro rock'n'roll?

// Je to napříč všemi žánry.

LP: Tak to je dobrá věc.

// Píšete skladby i pro jiné interprety?

LP: Výjimečně. Napsal jsem třeba text pro Karla Kahovce nebo hudbu pro film Klub osamělých srdcí, také muziku do několika divadel...

// Sledujete českou hudební scénu?

LP: V rámci možností. Spíše tím pasivnějším způsobem. Ale mám kolem sebe hodně mladých lidí a rád si nechám něco doporučit.

// Která hudební skupina Vás v poslední době zaujala?

LP: Nikdo konkrétní. Nic průlomového. Jsou to jednotlivosti. Nechci být adresný.

// Kterého autora máte rád?

LP: Pavel Šrut je Pavel Šrut.

OSA partnerem Sázavafestu

V neděli 7. 8. se zavřely brány Sázavafestu v Benešově u Prahy.

Text: SAZAVAFEST.CZ
Foto: ONDŘEJ STRAKA

// Na příští ročník Sázavafestu Kloupar přislíbil lepší zázemí pro návštěvníky a minimálně stejně nabitý program, jaký nabídl letošní line-up.

S končil 11. ročník Sázavafestu, který se letos poprvé konal v Benešově u Prahy. Právě místo konání bylo pro festival zatěžkávací zkouškou. Organizátoři festivalu mají napřesrok o čem přemýšlet, aby vychytali mouchy, které se s novým areálem objevily. Největším zádrhelem letošního ročníku se stalo stanové městečko, jehož kapacita byla nedostatečná již po několika hodinách, co se otevřel festivalový areál. „Přiznáváme se, že zájem o stanové městečko jsme čekali menší a spíše jsme předpokládali využití vlakového spojení Benešov-Praha. Nicméně jsme se snažili na danou situaci ihned zareagovat a vybudovat náhradní kempy, ale bohužel i tak muselo mnoho lidí několik hodin čekat, než se mohli ubytovat,“ vysvětlil Pavel Kloupar, ředitel a šéfdramaturg festivalu. Další Klouparova omluva je směrem k obchodu se smíšeným zbožím, který byl avizován a měl být právě v stanovém městečku. „Kvůli podmínkám, které v městečku byly, nám Krajská hygienická stanice tento plán zavrhl. Pevně doufáme, že to pro mnohé nebyl velký problém a že tuto službu dobře zastalo samo město a jeho prodejny a že tyto nepříjemnosti vyvážil hudební i nehupební program.“

Na příští ročník Sázavafestu Kloupar přislíbil lepší zázemí pro návštěvníky a minimálně stejně nabitý program, jaký nabídl letošní line-up. Podle ohlasů fanoušků byl výběr kapel perfektní, koncerty začínaly ve stanovený čas a ke změně programu došlo pouze jednou, když v pátek nedorazila kapela Mandrage, protože jim onemocněl jeden člen kapely.

Hvězdy festivalu

Do extáze a fanouškovského šílenství dostalo v sobotu večer přítomné ženské osazenstvo duo Hurts z Manchesteru. Tato současná elektropopová špička byla hvězdou programu a Theo s Adamem předvedli opravdu vynikající vystoupení. Přehráli své loňské album Happiness, přidali pár dalších písniček, házeli

divákům během vystoupení růže a pozdravili je v češtině. Na příští rok chystá kapela nové album, na které se jim daří skládat písničky. „Pořád jsme tvrdili, že budeme skládat, až se opět dostaneme do deprese. Nedávno jsme ale zjistili, že už to zase jde. Zrovna jsme začali,“ dodal Adam. Pro sběratele kuriozit není jisté bez zajímavosti, že dvojice se přiznala, že na jejím rideru byl požadavek na vyzdobení šatny plakáty s českými a zahraničními modelkami. Nepodařilo se ale zjistit, jaké konkrétní tváře jejich stěny zdobily.

Při vši úctě ke všem písničkářům, které již na letošním Sázavafestu v Benešově u Prahy zazněly, největší hity byly ke slyšení v pátek ve-

čer. Přivezla je německá popová skupina Alphaville, která na Sázavafestu vystoupila v osm hodin večer. Těžko může být sporu o tom, že by někdo jiný na letošním festivalu zazpíval písničky slavnější, časem prověřenější, celosvětově prodávanější a vůbec populárnější. Pecka Big In Japan a hit Forever Young dostaly diváky do varu! Po koncertu si zpěvák Sotva Marian Gold pochvaloval atmosféru koncertu a výborně naladěné publikum: „Bylo to skvělé. Užili jsme si to. Lidé vypadali, že se baví, a zpívali. Jsem opravdu spokojený.“

Mladá britská trojice, která si říká The Subways, se ukázala jako velmi sympatická a přívětivá kapela. Billy, Charlotte a Josh ochotně dávali rozhovory, fotili se s fanoušky a celé odpoledne strávili ve festivalovém areálu, než jako poslední vystoupili na Sázavafest Stagi a zakončili tak letošní festival. „Pokaždé když jedeme do Evropy, klademe našemu manažerovi na srdce, že určitě musíme navštívit Prahu! Lucerna Music Bar je možná můj úplně nejoblíbe-

nější klub na světě,“ vyprávěl nadšený zpěvák a kytarista Billy Lunn při sobotním rozhovoru na Sázavafestu. Atmosféra zdejších koncertů podle britských hudebníků nikdy nezklame. Devatenáctého září vydává kapela své třetí album, které se bude jmenovat Money and Celebrity.

Z dalších kapel, které roztančily a rozezpívaly fanoušky, byly britští Kosheen a Belleruche, němečtí Irie Révoltés, Nouvelle Vague z Francie a další zahraniční skupiny, které na festival zavítaly.

I na Duha stagi bylo plno a diváci si užívali skladby svých oblíbenců. Páteční večer jistě patřil Nightwork, jejichž vystoupení také ukázalo, že nachlazení, které si formace odnesla ze svého dvoudenního pobytu ve výběhu v zoologické zahradě v Praze, je to tam. Diváky jistě nejvíce pobavilo, když na pódium přiběhla asi tříletá holčička, která „zapařila“ s Vojtou Dykem.

Sobotní slunečné odpoledne rozproudila kapela UDG, kterou fanoušci nechtěli nechat odejít, a také zpěvák Tomáš Klus,

kteří opět improvizoval na stagi a dokázal zaplnit prostor pod pódiem až k vzdáleným stánkům s občerstvením.

K dalším vynikajícím vystoupením se po právu řadí koncerty Dana Bárty a Dary Rolins, Monkey Business, J.A.R. a Tata Bojs, tito interpreti skvěle pobavili, roztančili a rozezpívali publikum.

Festivalu přálo celou dobu pěkné počasí a do areálu zavítalo na 17 tisíc návštěvníků. Čtvrteční vstup zdarma využili především Benešovští, kterým se například představily kapely Rybičky 48, Sto zvířat a Wohnout, v Balbince je rozesmál Jiří Schmitzer.

Organizátoři začínají vyhodnocovat letošní ročník a věří, že se s návštěvníky opět za rok potkají v areálu Zelený ostrov na 12. ročníku Sázavafestu.

www.sazavafest.cz

OSA partnerem Open Air Festivalu

„Díky všem,“ vzkazují pořadatelé 24 tisícům návštěvníků Open Air Festivalu.

// Hudba /
divadla /
workshopy /
sport /
adrenalin /
dětská zóna

// **Praha / Panenský Týnec** - Tři dny multikulturního Open Air Festivalu proměnily letiště u Panenského Týnce na skvěle šlapající město zábavy s 24 tisíci obyvateli.

Druhé pokračování OAFu ukázalo, že festival si za dva roky dovedl poradit s dětskými nemocemi (i pubertou) a již nesmazatelně patří do rodiny největších českých festivalů. To vše díky skvělým kapelám, nebývalému nasazení produkce, partnerům a především výborným návštěvníkům, kteří na letišti vykouzlili opravdovou rodinnou a pohodovou atmosféru.

„Odpočinek neplánujeme,“ vzkazuje všem promotér festivalu Michal Lukeš s tím, že zítřejším ránem začínají práce na Open Air Festivalu 2012. „Jen bychom rádi podotkli, že nemáme ambice typu prolomení hranice 30 tisíc lidí – chceme růst do kvality, ne do kvantity, protože na velikosti mnohdy nezáleží,“ dodává usmívající se manažerka festivalu Marie Marková. Ten opět nabídne zimní předprodej velmi výhodných vstupenek, ovšem jména vystupujících jsou samozřejmě zatím jen ve fázi úvah. To znamená i šanci fanoušků promluvit do jejich výběru – třeba prostřednictvím facebookového profilu Open Air Festivalu (www.facebook.com/openairfestival).

Přenos z festivalu sledovalo desítky tisíc diváků

Sledovat živě jak dění z festivalu, tak i koncerty vybraných hvězd - to nabídl i letos roz-

sáhlý přímý přenos z festivalu. „Podařilo se nám vyjednat práva na odvysílání koncertu Leftfield, Interpol, Goose i Good Charlotte,“ shrnuje radostně čtveřici největších vychytávek dramaturgyně festivalu Milena Palečková. Diváci si užívali největší živý přenos z festivalu v rámci ČR. Úplně přesný počet diváků teprve počítají „IT OAFáci“, výsledná čísla budou znát do několika dnů.

Fanoušci si staví festival

Jak bude vypadat OAF 2012? O tom mohou rozhodnout i fanoušci této akce. „V příštích dnech budeme stahovat všechny příspěvky z diskusí na Facebooku, webu openairfestival.cz i O2 Extra,“ prohlásil Tomáš Dufek, manažer pro sponzoring a eventy společnosti Telefonica Czech Republic. „Chceme, aby OAF tvořili právě jeho fanoušci a členové O2 Extra Klubu a pomohli nám rozhodnout, jak ho dál rozvíjet,“ dodal.

OAF 2012 zároveň už vyhlásil první soutěž – o nejzábavnější příběh z letošního ročníku. Nejlepší „story“ bude festival vydávat na svém webovém blogu a autor příspěvku, který získá největší odezvu na internetových sociálních sítích (likes), získá 2 VIP vstupenky na příští ročník festivalu.

Text: OPENAIRFESTIVAL.CZ
Foto: archiv PANENSKÝ TÝNCE

Předávání ceny v soutěži Nejlepší jazzová skladba

v rámci Bohemia JazzFestu

dne 12. července 2011 na Staroměstském náměstí.

Rozhovor s vítězem soutěže Petrem Benešem jsme vám přinesli v minulém čísle.

Roman Strejček – předseda představenstva, vítěz Petr Beneš a Rudy Linka – ředitel Bohemia JazzFest

Foto: DAVID PELTÁN

01 Support Lesbiens

HOMOBOT

/ Universal Music Czech Republic

// Jak dlouho jste na nové desce pracovali?
Intenzivně jsme začali pracovat v lednu, kdy jsme poslouchali první nápady, od dubna jsme byli průběžně ve studiu u Eksona Waldese a koncem srpna bylo hotovo. Nové album HOMOBOT vyšlo 26. 9. 2011.

// Počítalo se pro tvorbu scénáře a osobu režiséra k singlu Bombs and Lies s někým jiným, nežli s Kryštofem Michalem?
Od začátku bylo vlastně jasné, že klip bude točit Kryštof. Jelikož je i autorem textu, dokáže tam nejlépe vtisknout svou představu a jako režisér se už osvědčil i u jiných klipů kapely. A s konečným výsledkem jsme spokojeni.

foto: Universal Music Czech Republic

// V zimě jste vyzvali fanoušky a vyhlásili tak soutěž o napsání textu k jedné z písní. Dorazilo něco publikovatelného?

// V zimě jste vyzvali fanoušky a vyhlásili tak soutěž o napsání textu k jedné z písní. Dorazilo něco publikovatelného?
Soutěž probíhala od ledna do března, kdy nám přišlo dost návrhů jak na booklet nového alba, tak hudba či texty. Některé nápady nebyly vůbec špatné, ale nakonec jsme se rozhodli, že si to poskládáme opět sami. Booklet jsme sestavili z fotek, které pro nás udělal fotograf Petr Kurečka. Podle reakcí, které jsme zatím měli, jsme se rozhodli správně.

- **Kryštof Michal** zastupován od 1. 10. 1995 OSA
- **Hynek Toman** zastupován od 1. 10. 1995 OSA
- **Jan Machálek** zastupován od 30. 11. 2009 OSA
- **Tomáš Novák** zastupován od 6. 10. 2004 OSA
- **David Ondříč**

// Na podzim připravujete turné, kolik bude zastávek a kde?
Na turné vyrazíme 14.10., začínáme v Českých Budějovicích, poslední zastávkou bude 14.12. pražský Lucerna music bar. Během turné, které s námi jako host odehraje kapela Good Fellas, se dále ukážeme např. v Brně, Ostravě, Třebíči, Hradci Králové, Krnově, Uherském Hradišti, Frýdku-Místku a v dalších městech. Kompletní rozpis najdete na www.supportlesbiens.cz. Těšíme se!

na otázky odpovídala: SVATAVA KRUNTOVÁ
www.supportlesbiens.cz

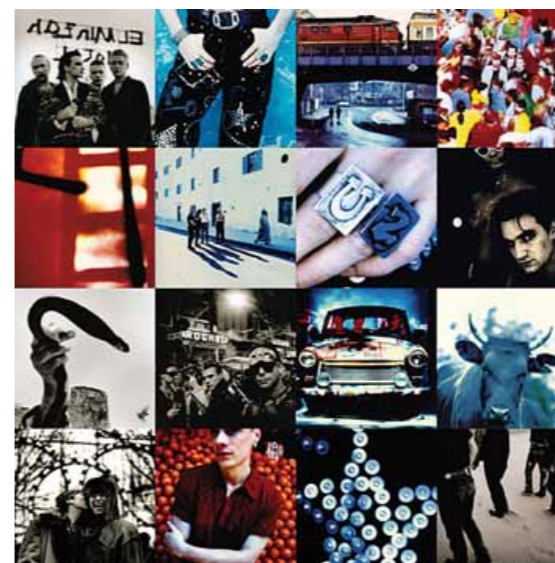

připravil:
LUKÁŠ PAULŮ

02 U2

Achtung Baby

/ Universal Music Czech Republic

// Speciální box bude vyplňovat i velké množství nikdy nevydaného materiálu

foto: Universal Music Czech Republic

Devatenáctého listopadu tohoto roku bude přesně dvacet let, kdy irská kapela U2 vydala své fenomenální a dnes již kultovní album Achtung Baby, které mnoho z jejich fanoušků považuje za to úplně nejlepší. Toto kulaté výročí členové U2 oslaví vydáním neuvěřitelné reedice, která bude v té nejnákladnější verzi obsahovat až deset disků! Samozřejmě, že zmiňovaná reedice bude mít hned několik podob. Ta nezákladnější nebude nikterak obohacena, půjde pouze o nové vydání původního alba, které navíc nebude ani remasterované. Důvod je více než prostý – členové kapely jsou se zvukem Achtung Baby i po dvaceti letech naprosto spokojeni.

Dvojdisková verze bude obohacena o bonusový disk s b-stranami a raritami. Velký zájem bude jistě i o limitovaný The Vinyl Box Set se šestnáctistránkovým bookletem a čtyřmi vinylly, z nichž dva budou číre a nabídnou rovněž b-strany a několik rarit.

Největší pozornost je ale už nyní věnována Uber Deluxe Edition, která bude disků obsahovat hned deset – šest CD a čtyři DVD. Speciální box bude kromě alb Achtung Baby a jeho následovníka Zooropa vyplňovat i velké množství

nikdy nevydaného materiálu, nové úpravy známých písní a b-strany tehdy vydaných singlů. Mezi DVD najdeme koncertní Zoo TV: Live From Sydney, dokument o natáčení desky s názvem From The Sky Down, který v Berlíně natočil věhlasný režisér Davis Guggenheim, všechny videoklipy z té doby a další obrovské množství bonusů a nikdy nezveřejněných záznamů.

Tím to ale nekončí. Součástí bude i pět průhledných 7" vinylů v originálním balení, šestnáct uměleckých tisků převzatých z původního obalu desky, 84stránková kniha, jedno vydání fan-klubovského časopisu Propaganda, odznáčky, samolepky a replika muších brýlí, které Bono měl v klipu k písni The Fly.

Nenechte si ujít jednu z reedic této kultovní desky, které Universal Music vydá 31. října!

text: UNIVERSAL MUSIC CZECH REPUBLIC

www.u2.com

- **Bono** zastupován od 1. 12. 1980 britskou PRS a MCPS
- **The Edge** zastupován od 1. 12. 1980 britskou PRS a MCPS
- **Adam Clayton** zastupován od 1. 8. 1992 britskou PRS
- **Larry Mullen, Jr.** zastupován od 1. 12. 1980 britskou PRS a MCPS

03 MARIE ROTTROVÁ

Co mám, to dám

/ Supraphon

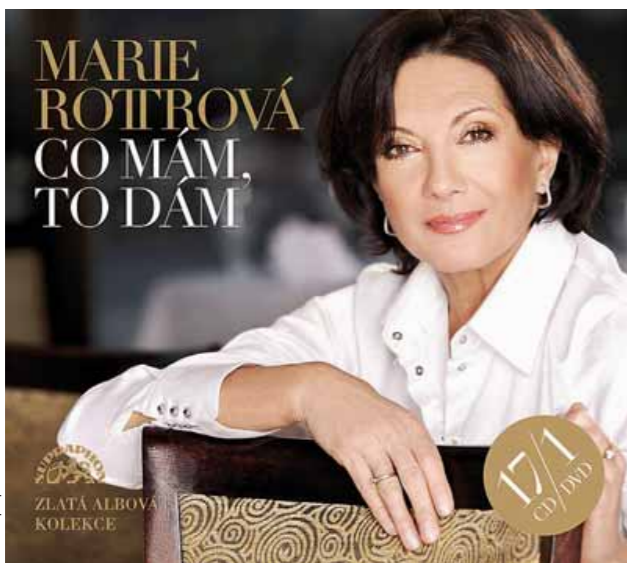

foto: Supraphon

// „Důvod je jasný, moje listopadová sedmdesátka. A když už k nějakému datu ukončit koncertní činnost, tak teď, když je nejvyšší čas.“

První dáma českého soulu se rozhodla po plánovaném podzimním turné ukončit koncertní činnost. Poslední turné zahájí 19. října v Žilině a zakončí 8. prosince 2011 v pražské Tesla Aréně. Hity Lásko, voníš deštěm, Řeka lásky nebo Markétka tak zazní z koncertních pódii z jejich úst možná naposledy.

Pro obrovský úspěch hudební šňůry Vše nejlepší tour 2011 Marie Rottrové se organizátoři rozhodli přidat další koncert – a sice v pražské Tesla Aréně.

Vstupenky na druhý pražský koncert, který se bude konat 7. prosince, jsou v prodeji v síti Ticketart.

Další zajímavou zprávou je zjištění, že na koncerty v Ostravě, Brně, Zlíně, Plzni a 8. 12. v Praze zbývají v prodeji už jen poslední vstupenky.

„Důvod je jasný, moje listopadová sedmdesátka. A když už k nějakému datu ukončit koncertní činnost, tak teď, když je nejvyšší čas,“ řekla Marie Rottrová. Populární zpěvačka nevyloučila, že by v budoucnosti mohla vystoupit na nějaké charitativní akci nebo jako host, ale končí se svou koncertní činností. Marie Rott-

rová, která za svou kariéru nazpívala přes 600 písníček, byla loni uvedena Akademií populární hudby do Síně slávy.

V říjnu, u příležitosti jejích 70. narozenin, vyjde u Supraphonu velká kolekce se všemi jejími alby MARIE ROTTROVÁ CO MÁM, TO DÁM, Zlatá albová kolekce, 17 CD & 1 DVD.

K podzimním, významně kulatým narozeninám zpěvačky Marie Rottrové vznikl komplet všech jejích řadových alb, vydaných v letech 1970 až 2009, doplněný o duetová setkání se slavnými pěveckými i hereckými partnery, anglickou verzi soulového repertoáru, její osobitě vyprávění pohádek F. Nepila a výběr nejslavnějších obrazových zpracování jejích písníček.

text: SUPRAPHON

www.marierottrova.cz

zastupovaná OSA od roku 1995

04 COLDPLAY

Mylo Xyloto

/ EMI Czech Republic

foto: EMI Czech Republic

Skupina COLDPLAY oficiálně potvrdila vydání pátého alba. Deska se bude jmenovat Mylo Xyloto a vyjde 24. 10. 2011. Album vzniklo ve spolupráci s producentským týmem, jehož členy jsou Markus Dravs, Daniel Green, Rik Simpson a také Brian Eno. V podobné sestavě se natáčela také předchozí deska Viva La Vida..., která se dostala na první místo národních hitparád v šestatřiceti zemích světa.

Mylo Xyloto vyjde v několika různých formátech. Kromě klasického CD a digitální verze si na své přijdou i příznivci dražších výpravných boxů. Deska bude k dostání jako 180gramový vinyl a v limitované podobě, tzv. Pop-Up verzi, která bude vedle CD obsahovat také vinyl, knihu graffiti designéra Davida A. Cartera a exkluzivní materiály jako fotografie, deník ze studia a další zajímavosti.

text: EMI CZECH REPUBLIC S.R.O.

- **Chris Martin** zastupován od 1. 6. 1999 britskou PRS
- **Jonny Buckland** zastupován od 1. 6. 1999 britskou PRS
- **Guy Berryman** zastupován od 1. 6. 1999 britskou PRS
- **Will Champion** zastupován od 1. 6. 1999 britskou PRS

www.coldplay.com

05 J.A.R.

Dlouhohrající děčka

/ Sony music

foto: Sony music

Po dlouhých pěti letech vydávají J.A.R. v nezměněné sestavě svou novinku Dlouhohrající děčka. V produkci Romana Holého vzniklo jedenáct nových písní se skvělými texty převážně Oto Klempíře, Daniela Bárty a Michaela Viktoříka. O aranžmá dechových nástrojů se postaral Filip Jelínek a o mastering desky Ecton Waldes. Obal alba je dílem Vladimíra 518 a Tomáše Třeštíka. Mezi hosty na albu naleznete Matěje Rupperta, Terezu Černochovou, Jamese Colea nebo Jaromíra Bosáka...

J.A.R. (stále jsou):

- **Roman Holý** zastupován od roku 1998 OSA, člen od roku 2004
- **Oto Klempír** zastupován od roku 1997 OSA, člen od roku 2004
- **Michael Viktořík** zastupován od roku 1996 OSA
- **Dan Bárta** zastupován od roku 1995 OSA, člen od roku 2004
- **Filip Jelínek** zastupován od roku 2000 OSA, člen od roku 2007
- **Miroslav Chyška** zastupován od roku 1999 OSA, člen od roku 2006
- **Robert Balzar** zastupován od roku 1992 OSA, člen od roku 2005
- **František Kop** zastupován od roku 1995 OSA, člen od roku 2003
- **Radek Kašpar** zastupován od roku 2011 OSA
- **Pavel Bady Zbořil** není zastupován

www.rap.cz

06 PETER GABRIEL

New Blood

/ EMI Universal

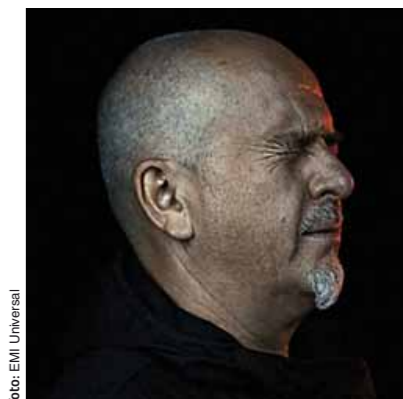

foto: EMI Universal

Slavný PETER GABRIEL vydá v říjnu nové album. Bude se jmenovat New Blood a mělo by vyjít 10. 10. 2011. Legendárnímu hudebníkovi se zřejmě zalíbila spolupráce se smyčcovým orchestrem a oblíbil si akustický zvuk, jakého dosáhl na dosud posledním albu Scratch My Back. Novinkou New Blood hodlá na předchozí desku navázat. Zatímco projekt Scratch My Back nabízel Gabrielův pohled na písně jeho oblíbených kolegů, tentokrát se někdejší člen Genesis zaměřil na vlastní skladby. Do nových aranžů zasadil starší nahrávky jako Solsbury Hill, Don't Give Up, Red Rain nebo Mercy Street. Kompletní seznam toho, co by se na desce New Blood mělo objevit, bude brzy následovat.

text: EMI CZECH REPUBLIC S.R.O.

zastupován od 1. 5. 1983 britskou PRS

www.petergabriel.com

01 Nebojte se tmy

režie: TROY NIXEY
hudba: MARCO BELTRAMI od 3. 6. 2005
zastupován italskou SIAE,
BUCK SANDERS od 1. 2. 2001
zastupován americkým ASCAP
scénář: GUILLERMO DEL TORO,
MATTHEW ROBBINS
hráji: KATIE HOLMES, GUY PEARCE,
BAILEE MADISON
premiéra: 15. 9. 2011

Nový horor od Guillerma del Tora s Katie Holmes a malou Bailee Madison, jejíž úžasný herecký talent jste mohli ocenit například ve filmu Zkus mě rezesmát nebo Bratři.

text: HCE

01 Pina

režie: WIM WENDERS
hudba: THOM, od 1. 12. 1997 zastupován německou GEMA
scénář: WIM WENDERS
hráji: REGINA ADVENTO, MALOU AIRAUDO, RUTH AMARANTE
premiéra: 15. 9. 2011

Nejnovější film Wima Wenderse PINA je vůbec první evropský hraný 3D film. Wenders snímek natočil jako poctu německé choreografce Pině Bausch, která zásadním způsobem ovlivnila tanec a divadlo poslední třetiny dvacátého století. Film měl být společným projektem Wenderse a Bauschové, ale díky její nenadálé smrti vznikl „in memoriam“ a zachycuje její klíčová díla a vzpomínky nejbližších spolupracovníků. Film je strhující cestou do světa gest a emocí, do krajiny duše zobrazené tělem.

text: HCE

/ PRAHA

ABATON

Na Košince 8, Praha 8

www.prostorabaton.cz

20. 10. **Never Say Die 2011** - The Human Abstract, Vanna (US), Deez Nuts (AU), Suicide Silence, The Word Alive, Emmure (US), Oceano

DIVADLO ARCHA

Na Poříčí 26, Praha 1

www.archatheatre.cz

1. 10. **Festival Stimul:** Peaches (CA), The City Kill (DK), Shabazz Palaces, Emeralds, Hildur Gudnadóttir

3. 10. **EKG - O lásce a cestách** (literárně hudební šou): Traband

9. 10. Music & Rhythms Of Tokyo

10. 10. Music & Rhythms Of Tokyo

DIVADLO HYBERNIA

Nám. Republiky 4, Praha 1

www.divadlo-hybernia.cz

11. 10. **46 let od založení:** Rangers (Plavci)

12. 10. **Seaven Seas:** Avishai Cohen Trio (IL/US)

1. 11. Two Voices

3. 11. Pavel Šporcl

14. 11. 3x je člověk: Hradišťan

15. 11. Vicente Amigo (ES)

30. 11. Eva Pilarová

4. 12. The Very Best Of Black Gospel

5. 12. Daniel Hůlka

12. 12. Spirituál kvintet

21. 12. **Vánoční koncert** – Janek Ledecký

INCHEBA ARENA

Výstaviště, U elektrárny,

Praha 7–Holešovice

www.incheba.cz

21. 10. Within Temptation (NL)

KLUB 007 STRAHOV

Chaloupeckého 7, koleje ČVUT, blok 7, Praha 6

www.klub007strahov.cz

10. 10. Royal Republic (SE)

14. 10. Vyčůrat a spát, VT Marvin

21. 10. Yuck (UK)

KONGRESOVÉ CENTRUM PRAHA (PALÁC KULTURY)

5. května 1640/65, Praha 4

www.kcp.cz

4. 11. Elvis Costello

KULTURNÍ CENTRUM VLTAVSKÁ

Bubenská 1, Praha 7

www.vltavska.cz

6. 10. Edguy (DE)

13. 10. Guano Apes (DE)

19. 10. El Gaučo

19. 10. **Galavečer rytmů a strun:** Jaroslav Svěcený a Václav Mácha

27. 10. **Balkan Beats Party:** Boban i Marko Marković orkestar (SRB)

2. 11. Pitch Bender

16. 11. **Salsa Party:** Los Rumberos

24. 11. **Předvánoční metalománie:** Arakain, Titanic, Miloš Dodo Doležal, Bootres

6. 12. **Vánoční ladění** – Mike Perry a Mirek Kovářík

8. 12. **Balkan Beats Party:** Shantel & Bucovina Club Orkestar (DE)

11. 12. Blind Guardian (DE)

LUCERNA MUSIC BAR

Vodičkova 36, Praha 1

www.musicbar.cz

20. 10. US3

24. 10. **United Islands Reloaded:**

Russkaja (AT), host: The Spankers

25. 10. **Oslava 35 let:** Abraxas

30. 10. The Subways (UK)

27. 11. The Wombats (UK)

5. 12. Metronomy (UK)

MALOSTRANSKÁ BESEDA

Malostranské nám. 21, Praha 1

www.malostranska-beseda.cz

22. 10. Rock'n'roll Gang

MATRIX CLUB

Koněvova 13, Praha 3

www.matrixklub.cz

4. 10. **Hakka Muggies** – Stín černého hvězdu (křest)

MODRÁ VOPIČE - ROCK BAR

Spojovací ul. 1901/12, Praha 9–Vysočany

www.modravopice.eu/

27. 10. The Help (US/DE), Feat. Doug Wimbish (US)

4. 11. Blindsight (SE)

O2 ARENA

Ocelářská 234/4, Praha 9

www.sazkaticket.cz

12. 11. Rammstein (DE)

14. 11. George Michael

15. 11. Lenny Kravitz (US)

7. 12. Rihanna (US)

10. 12. **Vánoční koncert** – Jose Carreras

PALÁC AKROPOLIS

Kubelíkova 27, Praha 3

www.palacakropolis.cz

3. 10. **Other Music:** Erik Truffaz 4tet (FR), spec. guest: Anna Aaron (CH)

4. 10. **United Islands Reloaded:** Bittová Iva & Čikori

6. 10. křest desky Faýt – Čankišou

12. 10. Lesík Hajdovský & Manželé, Mama Bubo

24. 10. **Respect Plus:** Susheela Raman (IN/GB)

16. 11. **Respect Plus:** Juju (UK, Gambie)

24. 11. **Respect Plus:** Mahala Rai Banda (RO)

PALÁC LUCERNA - VELKÝ SÁL

Fan & Tom, s.r.o., Štěpánská 61, Praha 1

www.lucpra.com

8. 10. Hurts (UK)

27. 10. PJ Harvey (UK)

10. 11. Noname Aknecolor Tour 2011:

No Name (SK)

29. 11. Nazareth (UK), **support:** České srdce

18. 12. **Vánoční galakonzert:**

Helena Vondráčková, Michal David

19. 12. **Gipsy Way Orchestral:**

Pavel Šporcl & Romano Stilo

21. a 22. 12. Megatour 2011: Michal David

ROXY / EXPERIMENTÁLNÍ PROSTOR

Dlouhá 33, Praha 1

www.roxy.cz

27. 10. The Glitch Mob (US)

6. 11. Double Booked – Robert Glasper Trio

RUDOLFINUM

Alšovo nábřeží 12, Praha 1

www.ceskafilharmonie.cz

30. 10. Mirror – Charles Lloyd New Quartet

STAVOVSKÉ DIVADLO

Ovocný trh, Praha 1

www.narodni-divadlo.cz

10. 11. Antonio Vivaldi – Vivica Genaux >

> TESLA ARENA

Za Elektrárnou 419, Praha 7–Holešovice

www.tesla-arena.cz/

25. 11. Daniel Landa Tour 2011 – Vozová hradba

8. 12. Vše nejlepší tour 2011 – Marie Rottrová

VAGON

Národní 25, palác Metro, Praha 1

www.vagon.cz

22. 11. Dozvuky Emergenzy – Natural

/ ČECHY

ČEZ ARÉNA

Štefánikovo nám. 1, Plzeň

www.hcplzen.cz

1. 12. Vše nejlepší tour 2011 – Marie Rottrová

ČEZ ARÉNA

Sukova třída 1735, Pardubice

www.arenapce.cz

27. 10. Vše nejlepší tour 2011 – Marie Rottrová

29. 10. Megatour 2011: Michal David

12. 11. Daniel Landa Tour 2011 – Vozová hradba

DIVADLO POD LAMPOU

Haviřská 11, Plzeň

www.podlampou.cz

1. 10. Vyčůrat a spát, S.A.S., P.V.A.

4. 10. GliK (FR)

7. 10. Super Tuzex Bros

8. 10. Gauneři, Speedözer (B), Unholy Preachers

9. 10. Open Season (CH)

13. 10. Madcult (SK), Citylights

14. 10. Anyway, Skupina štěstí

15. 10. Treska

21. 10. Mauresca (FR)

22. 10. Hentai Corporation, Rattle Bucket

25. 10. Abraham (CH)

29. 10. Kill The Dandies!

1. 11. La Replik (FR)

11. 11. Plexis, Apple Juice

30. 11. Sunshine

9. 12. Jaksi taksi

16. 12. Luno

22. 12. Znouzectnost

HOUSE OF BLUES

Černická 10, Plzeň

www.houseofblues.cz

14. 10. Palice (rock, Plzeň)

15. 10. Natural, Sweet Zone

TIPSPORT ARENA

Jeronýmova 570/22, Liberec 7

www.tipsportarena.cz

26. 10. Vše nejlepší Tour 2011 – Marie Rottrová

/ MORAVA

FLÉDA

Štefánikova 24, Brno

www.fleda.cz

12. 10. Křest desky Faýt – Čankišou

HUDEBNÍ KLUB STOUN

Jiřího z Poděbrad 3109, Frýdek–Místek

www.stoun.cz

8. 10. Priesnitz

14. 10. Horkýže Slíže (SK)

21. 10. Debbi

28. 10. Prago Union

18. 11. Support Lesbiens

KOFOLA MUSIC CLUB

Bruntálská 72, Krnov

www.kofolamusicclub.cz

1. 10. Polemic (SK)

7. 10. Václav Noid Bárta

8. 10. Mňága a Žďorp

15. 10. Anna K.

21. 10. Aleš Brichta Band

28. 10. Debbi

29. 10. Jasná páka, David Koller

11. 11. Miro Šmajda (SK), Markéta Poulíčková & Rock Stars

12. 11. Vypsaná fixa

19. 11. Support Lesbiens

25. 11. Ruda z Ostravy s kapelou, křest knihy

26. 11. North Eastern Aggression IX

3. 12. Chinaski

9. 12. Wahnout

MASTERS OF ROCK CAFÉ

Tyršovo Nábřeží 5497, Zlín–Čepkov

www.mastersofrock.cz/www/index.php?view=134

4. 10. In Flames (SE) + support

28. 10. Neutral

MERSEY MUSIC PUB

Minská 15, Brno

www.mersey.cz

8. 10. **Oslava 18 let klubu:**

The Plastic People Of The Universe

17. 11. Jiří Schmitzer

8. 12. Psí vojáci

MĚSTKS NOVÝ JIČÍN, KLUB GALERKA

Masarykovo nám. 20, Nový Jičín

www.mksnj.cz

21. 10. November 2nd

ROCK & ROLL GARAGE

Martinovská 3262/50, Ostrava–Martinov

www.garageclub.cz

1. 10. Charlie Straight

5. 10. Mňága a Žďorp, Bez ladu a skladu

6. 10. 2nd Band

22. 10. Support Lesbiens

SPORTOVNÍ HALA RONDO

STAREZ-SPORT a.s., Křídlovická 34, Brno

www.hala-rondo.cz

13. 10. Uriah Heep (UK), **support:** Progres 2

21. 10. Gipsy Kings (FR)

2. 11. Vše nejlepší tour 2011 –

Marie Rottrová

9. 11. Daniel Landa Tour 2011 –

Vozová hradba

12. 11. Jean Michel Jarre (FR)

23. 11. Tom Jones (UK)

STARÁ PEKÁRNA - HUDEBNÍ KAVÁRNA

Štefánikova 8, Brno

www.starapekarna.cz

6. 10. Trio De Janeiro

10. 10. Žamboši

/ FESTIVALY

ostatní žánry

ČESKÉ KULTURNÍ SLAVNOSTI - Malostranské komorní slavnosti

2. 10. – 30. 10. 2011

Praha–Malá Strana

<http://www.ceske-kulturni-slavnosti.cz/>

ČESKÉ KULTURNÍ SLAVNOSTI - Trutnovský podzim

4. 10. 2011 – 21. 10. 2011

Trutnov

[http://www.ceske-kulturn](http://www.ceske-kulturni-slavnosti.cz/)

> JAZZ GOES TO TOWN 2011

10. 10. – 15. 10. 2011
Hradec Králové
<http://jazzgoestotown.cz/>

HUDEBNÍ FESTIVAL TALICHŮV BEROUN 2011

11. 10. – 15. 11. 2011
Beroun
<http://www.mesto-beroun.cz/>

PRVNÍ BEATOVÝ FESTIVAL TEPLICE

14. 10. 2011
Teplice
<http://www.blue-effect.cz/>
THE YARDBIRDS (UK), Orfeus beat, Stay Subway, Blue Rocket, Míchačky betonu

BLOOD AND THUNDER! no. 4

15. 10. 2011
Nový Jičín–Žilina
<http://www.hromapeklo.cz/>

PEKELNÁ JÍZDA

15. 10. 2011
Mladá Vožice
<http://www.pekelnajizda.estranky.cz/>

FREE TIBET 2011

15. 10. 2011
Mikulášovice
<http://www.free-tibet.cz/>

Mezinárodní televizní festival ZLATÁ PRAHA

15. 10. 2011 – 19. 10. 2011
Praha
<http://festivalzlatapraha.cz/>

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL KONCERTNÍHO MELODRAMU PRAHA 2011

16. 10. – 20. 11. 2011
Praha

ČESKOSLOVENSKÝ JAZZOVÝ FESTIVAL PŘEROV 2011

20. 10. – 22. 10. 2011
Přerov
<http://www.csjf.cz/>
Zuzana Lapčíková Kvintet, Al Di Meola (US), Jazzonance (SK), Chachet Fusion feat. Sonny Emory (US), Chucho Valdes & The Afro Cuban Messengers (CU)

DŽEMFEST 2011

21. 10. 2011
Šumperk
<http://www.dzemfest.cz/>

JAZZ A LITTLE OTHERWISE Lanškroun 2011

22. 10. 2011
Lanškroun
<http://jazz.lanskroutsko.cz/>

STETSON AND BOURBON 2011

22. 10. 2011
Otrokovice
<http://www.besedaotrokovice.cz/>

PRAGA CANTAT 2011

27. 10. – 30. 10. 2011
Praha
<http://www.bohemiefestival.cz/>

PRAŽSKÉ DNY HARMONIKY 2011

27. 10. – 30. 10. 2011
Praha
<http://www.accordion.cz/>

ČESKO-SLOVENSKÝ BUBENICKÝ FESTIVAL 2011

28. 10. 2011
Vysoké Mýto
<http://www.bubenickyfestival.cz/>
Daniel Šoltis, Miloš Dvořáček, Dalibor Mráz, Roman Vícha, Štěpán Smetáček, Athanasios „Zacky“ Tsoukas, František Hönig, S.Q.O.S.T.S.Q.O.S.T.

ČESKÉ KULTURNÍ SLAVNOSTI – Pódium mladých 2011

2. 11. – 29. 11. 2011
Ostrava
<http://www.ceske-kulturni-slavnosti.cz/>

ROCKSESSION 11

5. 11. 2011
Pelhřimov
<http://www.pelhrimovsko.cz/>

MOST FOR ROCK 2011

11. 11. – 12. 11. 2011
Most
<http://www.marsaudio.cz/>

POZDNÍ SBĚR

12. 11. 2011
Praha
<http://www.pozdnisber.net/>

FOLKOVÝ OŘÍŠEK 2011

12. 11. 2011
Brno
<http://www.oresak.cz/fo/>

POSVÍCENÍ V MODRÉM 2011

12. 11. 2011
Jablonec nad Nisou, Eurocentrum

SETKÁNÍ KYTARISTŮ 2011

17. 11. – 20. 11. 2011
Zlín, Ostrava
<http://www.setkanikytaristu.cz/>

BLUES ALIVE 2011

17. 11. – 19. 11. 2011
Šumperk
<http://www.bluesalive.cz/>

SLÁNSKÉ JAZZOVÉ DNY 2011

18. 11. – 20. 11. 2011
Slaný
<http://www.jazzclubslany.cz/>

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ VELKÝCH DECHOVÝCH ORCHESTRŮ OSTRAVA 2011

20. 11. – 22. 11. 2011
Ostrava
<http://www.dkmoas.cz/>

FESTIVAL NOVÉ EVROPY 2011 – Cena Jarmily Jeřábkové

24. 11. – 28. 11. 2011
Praha 4
<http://www.cjj.ecn.cz/>

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ HUDBY S CENOU PETRA EBENA 2011

25. 11. – 26. 11. 2011
Praha
<http://www.orfea.cz/>

V průběhu celého listopadu 2011 se v Praze, v Sále B. Martinů a v Galerii HAMU, v Lichtenštejnském paláci na Malostranském nám. 13, Praha 1 a také v Konzervatoři J. Deyla na Maltézském náměstí 14 v Praze 1 uskuteční

22. ročník festivalu DNY SOUDOBÉ HUDBY.

Bližší informace budou k nalezení na www.ahuv.cz v sekci Společnosti českých skladatelů.

MusicJet – rozhovor s Michalem Horákem

Text: PETR SOUKUP

Michal Horák je dlouholetý ředitel společnosti Advanced Telecom Services, kterou založil v roce 1997. Stál u zrodu prémiových SMS služeb a prodeje zejména obsahu do mobilních telefonů. Projekt MusicJet založil se svým partnerem Petrem Litošem, odborníkem v oblasti IT a majitelem nakladatelství CREW.

// Jaké je hlavní poslání projektu MusicJet?

MH: Nemluvil bych o poslání, ale spíš o naší ambici vytvořit hudební aplikaci, kde budou dostupné všechny skladby z našeho kulturního prostoru. Jedinečné místo pro hudbu, kde najdete opravdu všechny skladby, které vás mohou zajímat.

// Půjde jen o stahování hudby, nebo i filmů atd.?

MH: Opravím vás hned na počátku, nejde o stahování hudby, ale o streaming. Ověřili jsme si výzkumem, že současný hudební konzument hledá hudbu především na internetu a následnou manipulaci se „staženými“ soubory považuje spíše za problematickou a zatěžující. „Kam jsem to nahrál; kde to mám vlastně uložené; počkej, já to snad najdu a pošlu ti to...“ To jsou nejčastější problémy uživatele vedle toho, že jde téměř vždy o nelegální získání takových hudebních souborů. My naopak nabídneme službu, která umožní velmi komfortní hledání v kombinaci s okamžitým poslechem a navíc bude tato služba provázaná na sociální síť. Vyřadíme tedy to obtížné hledání, stahování, manipulaci a ukládání.

// Budou na Musicjetu k nalezení domácí i zahraniční alba?

MH: Ano, budou. Pochopitelně ale, protože nejsme vydavatelé, jsme závislí na jejich dodávkách obsahu, takže jestli tam budou od počátku skutečně VŠECHNA alba správně označená, indexovaná a tak dále, to nemůžeme zaručit, ale budeme se snažit. Podobné je to i s daty o skladbách a umělcích. Pohybujeme se v digitálním světě a vydavatelé nemají zdaleka vše na takové úrovni, jak by se pro digitální dobu slušelo. Nás proto čeká spousta práce s úpravou dat tak, aby vše skutečně sedělo.

// Je MusicJet připraven na konkurenci? A vnímá ji již teď?

MH: To víte, že ano, konkurence je všudypřítomná. Problém ale vzniká u vydavatelů samých v naprosto nestandardním a nepředvídatelném chování vůči jiným subjektům. MusicJet vznikl jako společný podnik právě s vydavateli a OSA a my jej vnímáme v tomto směru jako výjimečný, nemohu ale mluvit za kolegy z vydavatelství, na to se zeptejte jich.

// Budou si muset všichni vytvořit nějaký účet?

MH: Ano, to je podmínka, stáhnete si aplikaci do PC resp. do mobilního telefonu a tím aktivujete svůj účet.

// V jakých cenových relacích se budou alba či skladby pohybovat?

MH: Půjde o předplatnou službu na měsíční bázi. Něco jako poplatek za kabelovou televizi. To přijde každému normální, že se platí za obsah, na který se koukám. My věříme, že podobné to bude i s Musicjetem. Cenové hladiny budou 75 a 149 Kč, podle toho, jakou službu si předplatíte. Upozorňuji, že za tyto peníze máte dostupný celý hudební katalog kdykoliv a kdekoli, a to za cenu kávy s přítelkyní v nákupním centru.

// Jak se bude moci nějaké album stát součástí Musicjetu?

MH: Stačí nás oslovit na e-mailové adrese admin@musicjet.cz a kolegove obsah zpracují a nasadí do systému. Obchod pak pošle distribuční smlouvu.

// Bude vyhledávání rozděleno i do různých hudebních žánrů?

MH: Ano, to je samozřejmé.

// Má projekt nějakou webovou stránku?

MH: www.musicjet.cz

// Kdy bude MusicJet spuštěn?

MH: Pracujeme s datem 3. 10. 2011.

MusicJet – opona se pomalu zvedá

Rádi bychom vám v tomto čísle blíže představili projekt MusicJet. Projekt, o kterém si cvrlikají vrabci na střeše, ale který byl do posledních dnů zahalen tajemstvím, co (a hlavně kdy) nabídne. Je to projekt, který je ojedinelý minimálně ze dvou pohledů. Z pohledu České republiky se jedná o výraznou alternativu k nelegálnímu přístupu ke skladbám oblíbených interpretů všech hudebních žánrů. Již žádné občas zdlouhavé vyhledávání oblíbených interpretů a stahování nežádoucího obsahu a virů do počítače. Z pohledu mezinárodního jde o naprosto ojedinelý jev. V rámci projektu MusicJet došlo ke spojení nositelů práv s investorem, kde nositelé práv jsou přímými společníky a kde na straně nositelů práv jsou zastoupeni jak zástupci výrobců a interpretů, tak i zástupce samotných autorů – skladatelů a textařů. Ano, jedním ze společníků MusicJetu je OSA, a proto je mi velkou ctí vám tento projekt představit prostřednictvím rozhovoru s Michalem Horákem, jedním ze zástupců na straně investora.

Roman Strejček,
předseda představenstva

Pavel Vrba

patřil k nejprestižnějším autorům písňových textů, které v posledních padesáti letech naše hudební scéna měla.

* 16. 4. 1938 v Brně
† 7. 9. 2011 v Praze

Milý Pavle,

píši ti dopis a při tom mě napadá, že jsem ti ještě nikdy dopis nenapsal. Jistě, že jsme si psali pozdravy z dovolené, ale dopis? Píši ti proto, že jsi odešel a ani jsi svému kamarádovi neřekl – „ahoj“. Od té doby na tebe stále myslím. Vzpomněl jsem si, jak jsme okolo sebe dlouho chodili jako dva mlsní kocouři, než jsme se odhodlali ke spolupráci. První písničku jsme napsali v roce 1980. Byla to píseň na Bratislavskou lyru a jmenovala se Osmý den. O rok později jsme to zkusili znovu s písní Jasná zpráva. Ani jedna žádnou cenu nedostala a ty jsi poznamenal sarkasticky, že porota, která neudělí cenu takové písni, je banda zoufalců a nemá tam co dělat. Jak hlubokou pravdu jsi tenkrát měl.

Taky jsem si našel v knihovně knížku tvých textů-básní a musím se ti přiznat, že jsem ji tenkrát, když vyšla, četl velmi povrchně. Teď jsem ji četl mnohem podrobněji, citoval jsem některé verše i známým a znovu jsem se ujišťoval v tom, že skvělejšího textaře-básníka takhle země nedodala. Jsem vlastně velmi šťastnej z toho, že jsem s tebou mohl kamarádit a spolupracovat. A nejen to! Stal jsi se kmotrem mé druhé dcery Elišky. Jezdili jsme spolu na hory do Alp či Krkonoš.

Za těch více než třicet let spolupráce jsme společně napsali kolem padesáti písní. Pamatuješ? Jako zamlada, Dávno, Jedeme dál, Je to tvá vina, Kanagom atd. Často jsme se potkávali na všelijakých večírcích, kde jsme spolu vybumbali mnoho skleniček a vykourili spousty cigaret. Jednou jsi mě doma omylem zamknul, že jdeš koupit kafe. Osvobodila mě až Bystrá, když se vrátila z práce. Ty jsi seděl v nedaleké hospodě a s kumpány popíjel pivko. Ani jsem se na tebe nezlobil. A ty tvoje nádherné bonmoty! Říkal jsi je s takovou lehkostí, jako bys sis je doma připravoval celý den.

Ach jo, Pavle – a teď jsi pryč a mně je hrozně smutno.

Tvůj Petr Janda

Byl spoluvůrcem české rockové poetiky, psal snad pro všechny naše přední interprety, byl odměněn mnoha cenami (2x zlatá, 1x stříbrná, 1x bronzová Bratislavská Lyra, 2x stříbrná a 1x bronzová Děčínská kotva, Výroční cena CHF 91 za textovou tvorbu, 2. cena (první neudělena) Národní soutěže o muzikál v roce 92 za 451° Fahrenheita – Zapalovač) a dostalo se mu i ocenění nejvyššího, jaké si může žijící autor přát: jeho některé slogany se staly součástí obecné češtiny („jasná zpráva“ nebo „jedeme dál“).

Psal pro divadlo, film a televizi, vydal sedm knih (Praha – kaleidoskop velkoměsta, Yveta Simonová a její osudoví muži, ...A prošlo tu 60 + 6 andělů, Můj Ahasver, knížka textů Jasná zpráva, NOHY viděné očima Jakuba Ludvíka a Pavla Vrby a Medvědí knížka). Má za sebou zkušenost dramaturga v Hudebním divadle Karlín, kde je spoluautorem her a muzikálů Mazlíčkové, Cikáni jdou do nebe, Zahraj to znovu, Same, Povečeříme v posteli a 451° Fahrenheita – Zapalovač. Pro divadlo Ungelt přebásnil Webberův a Blackův komorní muzikál Líp se loučí v neděli, ve kterém ztvárnila hlavní postavu Marta Kubišová a obdržela za ni výroční cenu Thalie 2001, a spolu se scenáristou Jiřím Hubačem napsal Královnu Antoinettu. V poslední době byl oslovován i oblastí tak zvané vážné hudby, která vyžaduje jiný přístup a jazyk, než je v populární hudbě obvyklé (např. skladby J. S. Bacha Ave Maria a Air v podání Lucie Bílé nebo barokní árie uváděné Karlem Gottem a Evou Urbanovou), to však nic nemění na tom, že Vrba byl vírou a založením rocker. Art rocková alba Blue Efektu a brněnských Synkop (Svět hledačů, Třiatřicet, Sluneční hodiny, Křídlení, Dlouhá noc) jsou nepředstavitelná bez jeho nezvyklých metafor a novotvarů, stejně jako bluesový repertoár Jana Spáleného nebo celá jedna dekáda Jandova Olympicu (Jasná zpráva, Osmý den, Dávno, Jako za mlada). Pavel Vrba napsal okolo 2000 textů, rozuměl si i s Petrem Spáleným (Kdybych já byl kovářem, Dáma při těle...), Leškem Semelkou (Šaty z šátků, Jména...), Martou Kubišovou (Lampa, Zlý dlouhý púst...), Helenou Vondráčkovou (Mám ráda cestu lesní...), >

„Pavla jsem měl rád od prvního dne, kdy jsme se poznali v roce 1967. V tomto roce jsem zpíval jeho první text. Během let mi napsal téměř 50 textů. Spolupráci s ním jsem vždy bral jako výsadu. Nikdy nezapomenu.“
Petr Spálený

> Věrou Špinarovou (Já tě závidím, Je mi líno...), Pavlem Bobkem (Dálčník hlídka, Věž tónů a slov...), Marií Rottrovou (Bouda na hororu, Most...), Petrou Janů (Říkej mi, Jedeme dál s Petrem Jandou, Pasáže) a dalo by se pokračovat dlouho a dlouho (v jeho knize textů Jasná zpráva je uvedeno 220 písní od čtyřiceti interpretů). Nebyl to žádný „jednonohý fotbalista“, což je v textařské branži dost vzácné – jelikož byl hudebně vzdělaný (housle, kytara, klarinet), psal stejně na noty jako na napskanou melodii z demo CD. Od dětství psal básničky, brzy začal hrát v různých hudebních skupinách a odtud bylo nejkratší spojení k psaní textů. Básničky nikdy psát nepřestal, a tak jsou vedle textů druhou větví jednoho kmene. Literární kritik Vladimír Just říká, že jestliže je textař básníkem, pozná se to ze čtyř pěti řádků. O Vrbovi zřejmě nezapochyboval, když v sedmdesátých letech uvedl v pražské Viole dvě jeho poémy – Mizející Praha a Můj Ahasver. Pavel Vrba byl třikrát ženatý, maturoval na strojnické průmyslovce v Praze, nikdy nebyl politicky organizován, v roce 1971 absolvoval stáž v muzikálových divadlech v Londýně, jeho největším koníčkem bylo lyžování a horská turistika, později dlouhé procházky s labradorkou Charlottkou. Od roku 1966 (kromě dvou let dramaturgování v karlínském divadle v letech 1991, 1992) byl „na volné noze“, od svých třiceti let žil v samém centru Prahy – na Malé straně a na Starém městě.

Pavel Vrba je OSA zastupován od roku 1965, členem se stal v roce 1992. Na OSA má nahlášeno více jak 1300 děl, u nichž je autorem či spoluautorem. Jeho skladba Jasná zpráva je stále jednou z nejhranějších skladeb v českém éteru. Pavel Vrba byl několik let členem dozorcí rady OSA a Komise pro otázky tvorby. V roce 2008 získal od OSA Zlatou cenu za celoživotní přínos české hudbě.

Zdroj: část textu převzata z www.pavelvrba.cz

„Smutná zpráva o úmrtí dlouholetého kamaráda a kolegy nás zastihla v den, kdy jsme se několikrát pokoušeli s Pavlem spojit. Chtěli jsme mu poděkovat za krásný text, který napsal k naší písničce pro připravované album Karla Gotta. Těšili jsme se na jeho návštěvu při natáčení a vždycky jsme měli radost, že se osobně účastnil procesu nahrávání a mohl svoji radou přispět k sto procentnímu výsledku. Bude nám chybět nejen při společných pracích, ale i při společných diskusích o umění a životě vůbec.“

Petr a Pavel ORM

Petr Janda:

„Poslední text, který mi napsal:

Vím, co nesmím
přesto já to vždycky znovu dělám
Vím, co nesmím
o to větší chuť to dělat mám
Vím, co nesmím
zakázaná chuť je vždycky skvělá
Vím, co nesmím
do opaku přesto propadám

To kouzlo původnosti
leží v zákazech
Vím, jak se lámou kosti
jak se krátí dech
Vím, co nesmím
A že nedbám – ležím na zádech“

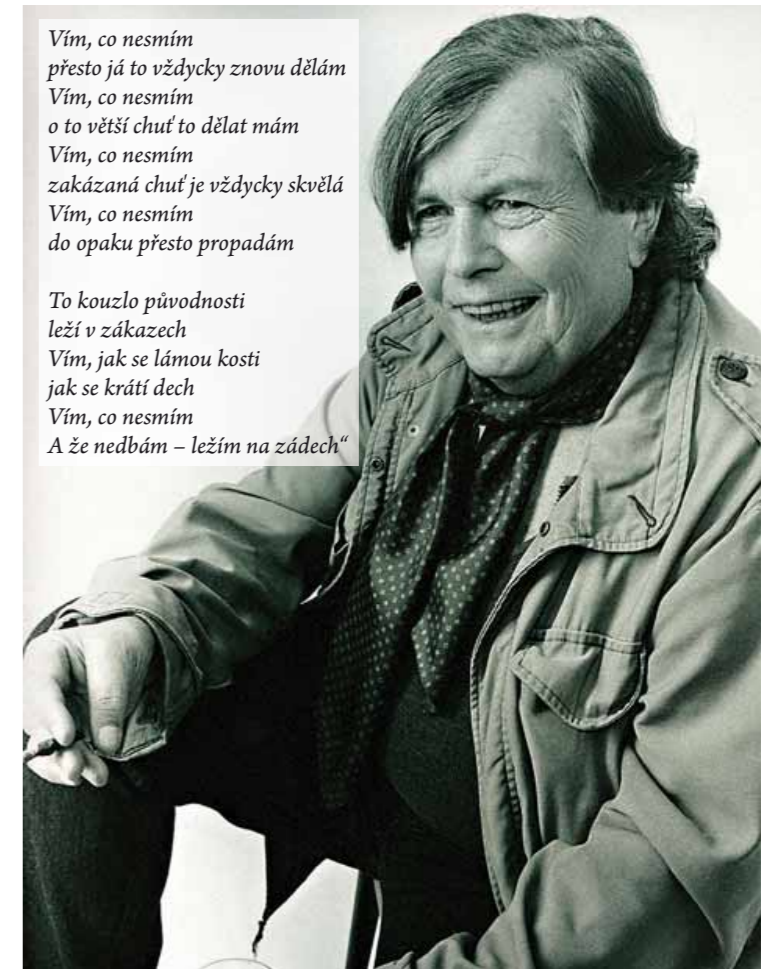

Foto: archiv PAVEL VRBA

„S Pavlem Vrbovi jsme byli přátelé, vrstevníci a dlouhá léta jsme se jako zpěvák a textař víceméně míjeli. Když mi nahlédl v posledních letech do duše, pln porozumění mi napsal pro album Sentiment texty doslova na míru. Když jsem 7. září letošního roku ve studiu ADK-Prague poslouchal dokončené album Sentiment, říkal jsem si, jak ho bude hodnotit právě Pavel a těšil se na to, až ho uslyší. Teprve ve chvíli, kdy jsem doposlouchal, mi sdělil můj tajemník Honza Adam, že Pavel Vrba zemřel. A tak jsem se album Sentiment rozhodl věnovat právě Pavlu Vrbovi, se kterým jsme, když jsme se konečně našli a byli naladěni na stejnou vlnu, chtěli ještě tolik udělat.“

Karel Gott

Alexej Fried

hudební skladatel a dirigent /
OSA zastupován od roku 1978
***13. října 1922**

Po absolvování reálného gymnázia v Brně studoval na brněnské konzervatoři klavír. Již na gymnáziu založil studentský orchestr Alex' Boys, který řídil a hrál v něm na trubku. V letech 1942–1944 hrál v různých tanečních orchestrech. V roce 1944 byl nacisty uvězněn a zbytek války strávil v koncentračním táboře.

Po roce 1945 pokračoval na brněnské konzervatoři studiem skladby u Theodora Schäfera. V roce 1947 vstoupil na Pražskou konzervatoř. Studoval skladbu u Pavla Bořkovce a později na Akademii múzických umění v Praze u Emila Hlobila.

Ihned po skončení války založil a řídil v Brně zábavní orchestr. V době svých pražských studií řídil Lidový soubor pražské konzervatoře (1949–50), Orchestr Jaroslava Ježka (1950–51) a Velký estrádní soubor Právnické fakulty Karlovy univerzity. V roce 1953 se toto těleso pod názvem Velký taneční orchestr Alexeje Frieda stalo součástí Československého rozhlasu. Alexej Fried pak působil v rozhlase jako hudební redaktor.

Od roku 1955 zastával různé vedoucí funkce. Byl tvůrčím tajemníkem Svazu československých skladatelů, uměleckým ředitelem Mezinárodního jazzového festivalu v Praze a v letech 1964–1967 byl uměleckým ředitelem Armádního uměleckého souboru.

Ve svém skladatelském díle se Alexej Fried kromě komponování populárních skladeb snažil o syntézu jazzové a vážné hudby. Tento skladatelský směr se označuje jako třetí proud. Jeho skladby byly uváděny jak symfonickými orchestry, tak špičkovými jazzovými a tanečními orchestry. Z našich orchestrů to byly zejména orchestry Karla Vlacha a Gustava Broma.

Četné Friedovy skladby byly hrány v zahraničí na jazzových festivalech a na koncertech v USA, Německu, Švýcarsku, Španělsku a dalších evropských zemích, nahrávány na gramofonové desky, vydávány tiskem. V roce 2002 udělil Český rozhlas Brno Alexeji Friedovi Cenu Gustava Broma za mimořádný vklad k vývoji a úrovni českého jazzu.

Zdroj: http://cs.wikipedia.org/wiki/Alexej_Fried

Czajczyk Pavel
Drobil Vítězslav
Fried Alexej (člen OSA)
Jarolímek Petr
Pandulová Renata
Pokorný Václav (člen OSA)
Smolka Jaroslav (člen OSA)
Suk Josef mladší (člen OSA)
Špaček Adolf
Švarc Zdeněk
Traxler Jiří (člen OSA)
Vinkler František

Úmrtí nahlášená v období
23. června 2011 – 31. srpna 2011

Václav Pokorný

hudební skladatel /
OSA zastupován od roku 1933
***26. července 1918**

Václav Pokorný se narodil 26. července 1918 v Příboře. Autor swingových písníček Říkej mi to prosím potichoučku, Je tomu měsíc, Chladné polibky nebo Šumění deště hrál na několik nástrojů, přestože nebyl nikdy profesionálním hudebníkem. Splnil totiž přání svého otce a pokračoval v rodinné tradici, kterou bylo povolání lékárníka. Byl v kontaktu s tuzemskou hudební scénou od poloviny 30. let, a to především díky R. A. Dvorskému, který vydával jeho skladby a pro něhož psal Pokorný orchestrální instrumentace.

„Milý Vašku, včera jsme natáčeli Chladné polibky, jsem nadšen a těším se hrozně až to vydáme tiskem,“ napsal například Pokornému v roce 1943 R. A. Dvorský, slavný kapelník, klavírista, zpěvák, herec a nakladatel.

U příležitosti Pokorného devadesátin připravila skupina mladých hudebníků – vystupujících pod názvem Blue Star Václava Marka – koncert, který se konal v pražském divadle Semafor. Jako hosté na něm zazpívali Jiří Suchý a Michal Stejskal. Hold Václavu Pokornému složili před čtyřmi lety Blue Star také albem s názvem Několik přání.

Zdroj: http://www.tyden.cz/rubriky/lide/nekrology/zemrel-hudebnik-vaclav-pokorny_206707.html

Jaroslav Smolka

pedagog, hudební režisér, muzikolog
a skladatel / OSA zastupován od roku 1958
***8. dubna 1933**

V roce 1956 absolvoval hudební vědu na Karlově univerzitě v Praze a v letech 1960 až 1964 studoval v aspirantuře dějiny hudby. Na AMU studoval také skladbu u Václava Dobiáše, a to v letech 1953 až 1955. Karel Janeček ho učil hudební teorii na obou vysokých školách. Od roku 1962 vyučoval na AMU dějiny hudby, od roku 1991 byl profesorem a do roku 1997 vedoucím Katedry teorie a dějin hudby. Vydal devět muzikologických knih a řadu studií. V letech 1996 až 2001 byl dramaturgem České filharmonie. Působil jako redaktor vydavatelství Panton. Jeho syn Martin Smolka je také hudební skladatel.

Zdroj: http://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Smolka

Jiří Traxler

pianista, skladatel, textař a aranžér /
OSA zastupován od roku 1936
***12. března 1912**

Jiří Traxler byl nejstarším zastupovaným autorem OSA. Zastupován je od roku 1936. Na OSA je registrováno téměř 200 děl, u nichž je autorem či spoluautorem. U příležitosti devadesáti let OSA byl v roce 2009 oceněn dozorčí radou za celoživotní přínos české hudbě.

Jiří Traxler napsal spoustu písniček, které zpívalo několik generací a které dodnes žijí. Mimo jiné ho za svého následovníka považoval Jaroslav Ježek, který mu svěřil svůj orchestr k jedné nahrávce. Autor písní Jedu nocí, Hádej, hadači, Bloudění v rytmu či Růžové brýle, které v minulosti zněly z původních šelakových gramodesek v podání orchestrů R. A. Dvorského či začínajícího Karla Vlacha, se v reakci na nástup komunismu v ČSR rozhodl v roce 1949 odejít na Západ.

Jeho písničky se ozývaly i z filmového plátna při projekcích filmů Eva tropí hlouposti, Za tichých nocí či Sobota. Po útěku do Kanady Traxler krátce působil v rozhlasové stanici CBC. Pak se ale začal věnovat dalšímu svému koníčku, kreslení, a jako kreslič se prosadil v letecké společnosti Bombardier v Québecu.

Zdroj: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/132279-zemrel-tvurce-ceskeho-tanečního-swingu-jiri-traxler/>

Josef Suk mladší

houslista, skladatel /
OSA zastupován od roku 1953
***8. srpna 1929**

Josef Suk mladší byl významný český houslista a violista. Byl vnukem skladatele Josefa Suka a pravnukem Antonína Dvořáka.

Na Pražské konzervatoři byl žákem Jaroslava Kociana. Vedle významné sólové dráhy se značně zaměřil na komorní hudbu. Již jako student účinkoval v Pražském kvartetu a r. 1951 založil Sukovo trio, pojmenované po jeho dědečkovi, v němž se proslavil po boku klavíristy Jana Panenky a violoncellisty Josefa Chuchra.

Roku 1974, v roce stého výročí narození skladatele Josefa Suka, založil Sukův komorní orchestr, jehož uměleckým vedoucím byl do roku 2000. Jeho sólová dráha začala roku 1954 a zahrnovala koncerty po celém světě a na prestižních hudebních festivalech. Největších úspěchů dosáhl v USA a Kanadě. Roku 1973 začal hrát rovněž na violu. Jako významný violista nahrál např. Mozartovu Sinfonii concertante pro housle, violu a orchestr, KV 364, Berliozovu symfonii Harold v Itálii pro violu a orchestr, Rapsodii pro violu a orchestr od Bohuslava Martinů aj.

Jedná se o šestinásobného držitele francouzské ceny Grand Prix du Disque. V roce 1960 ji získal za nahrávky houslových sonát Leoše Janáčka a Clauda Debussyho, v roce 1968 za nahrávku houslového koncertu Albana Berga.

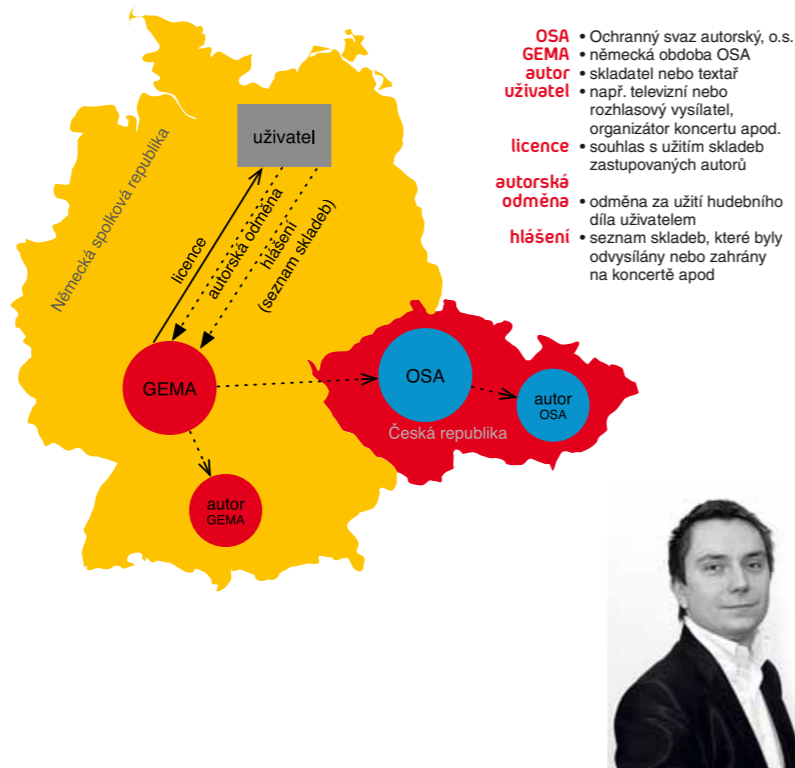
Zdroj: <http://www.osobnosti.cz/josef-suk-ml.php>

Vaše hudba v zahraničí

OSA zastupuje autory (skladatele, textaře) a nakladatele, což jsou právnické osoby zastupující autory pro definovaný okruh práv na základě smlouvy. Nezastupuje výrobce hudebních nahrávek ani zpěváky.

Vyjma „domácích“ autorů, dědiců a nakladatelů, kteří mají s OSA uzavřenou smlouvu o zastupování, zastupuje i „zahraniční“ autory a nakladatele. Hovoříme-li o domácích autorech, nejedná se pouze o autory české národnosti. OSA zastupuje mnoho autorů jiných národností, kteří žijí v České republice nebo si jednoduše přáli být zastupováni OSA z jiných důvodů. Zastupování takzvaných „zahraničních“ autorů a nakladatelů probíhá prostřednictvím recipročních smluv se zahraničními autorskými organizacemi. Reciproční smlouva zabezpečuje ochranu práv prostřednictvím zahraničního partnera za stejných podmínek a v rozsahu, který zahraniční partner poskytuje svým „domácím“ autorům a nakladatelům. Opačně OSA poskytuje stejnou úroveň služeb a míru ochrany práv zahraničním autorům při užití jejich děl na území České republiky. V současné době má OSA uzavřeny reciproční smlouvy se 74 zahraničními partnery. Prostřednictvím těchto smluv OSA pro území České republiky zastupuje více jak jeden milion autorů z celého světa napříč všemi kontinenty.

V praxi to znamená, že uživatel (rozhlasový nebo televizní vysílatel, provozovatel baru, restaurace, kadeřnictví nebo

jiné provozovny služeb; provozovatel internetových služeb apod.) může prostřednictvím OSA získat souhlas s užitím skladeb různých hudebních žánrů autorů z celého světa. Tento souhlas získá uzavřením licenční smlouvy. Uživatel za příslušné užití hradí autorskou odměnu a zasílá seznam skladeb, které například odvysílal nebo které zazněly na koncertě. Takové hlášení obsahuje – mimo jiné – název skladby, jméno autora, interpreta, délku skladby a počet opakování / repríz.

OSA na základě těchto informací rozúčtuje inkasované autorské odměny mezi skladatele a textaře, případně i nakladatele, jejichž díla byla užitá. Autorské odměny rozúčtované na zahraniční autory zasílá partnerským zahraničním ochranným organizacím k výplatě pro jimi zastupované autory. Významná část rozúčtovaná zahraničním autorům je vyplácena také domácím nakladatelům, kteří v převážné míře zastupují práva zahraničních autorů. Tento způsob funguje i opačně, viz. ilustrační obrázek, kdy subjektem, který licencuje užití skladeb na území Německé spolkové republiky je GEMA (německá obdoba OSA). Pokud dojde na území Německa k užití skladeb autorů zastupovaných přímo OSA (například odvysíláním v rámci nějakého pořadu na stanici RTL), pak autorské od-

měny rozúčtované v GEMA na tyto autory jsou zaslány do OSA, který je následně těmto autorům vyplátí.

OSA v roce 2010 rozúčtoval autorské odměny ve výši více jak 600 milionů korun mezi bezmála 84 000 zahraničních a více jak 4 800 domácích autorů. Počet skladeb, na které byla rozúčtována autorská odměna, dosáhl téměř 290 000.

Závěrem bych rád podotkl, že výše popsaný model je poplatný pro hudební autorské organizace. Ne všechny autorské profese mají takovýto mezinárodní přesah (některé nemají vůbec), což je nezbytné zohlednit při stanovování výše autorské odměny.

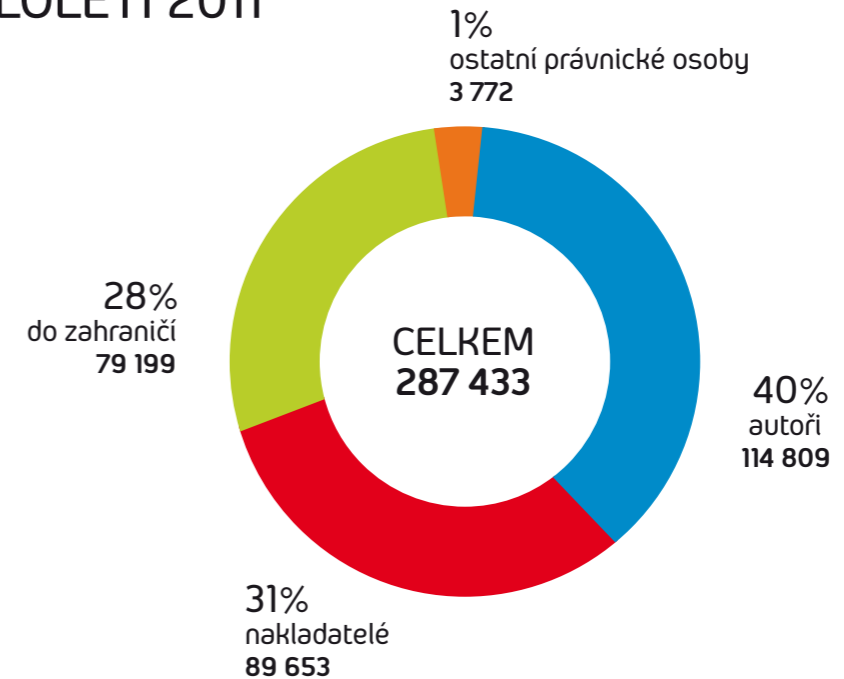
Trochu melancholie a méně deštivého počasí do nastalého podzimu přeje
 Roman Strejček,
 předseda představenstva

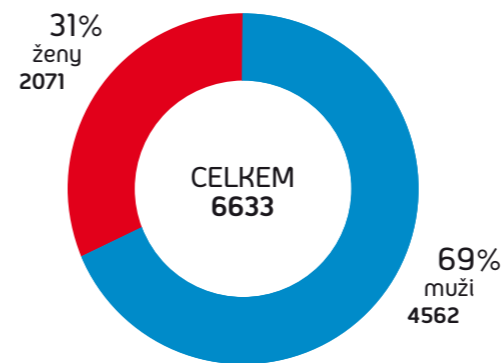
ROZÚČTOVANÉ AUTORSKÉ ODMĚNY ZA I. POLOLETÍ 2011

v tisících Kč

zdroj: OSA

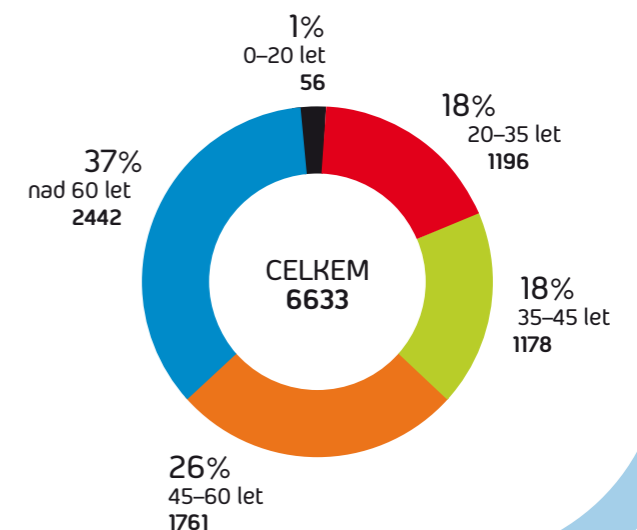

ČTENÁŘI AUTOR IN (MUŽI VS. ŽENY)

zdroj: OSA

VĚKOVÉ KATEGORIE ČTENÁŘŮ AUTOR IN

Hudba na dosah

- *hudba na jednom místě*
- *vlastní playlisty*
- *opravdové sdílení hudby*
- *více než 1 milión skladeb*

*Zanedlouho
to naplno zažiješ
i na svém mobilu
nebo počítači!*

*s přímou
účastí OSA*